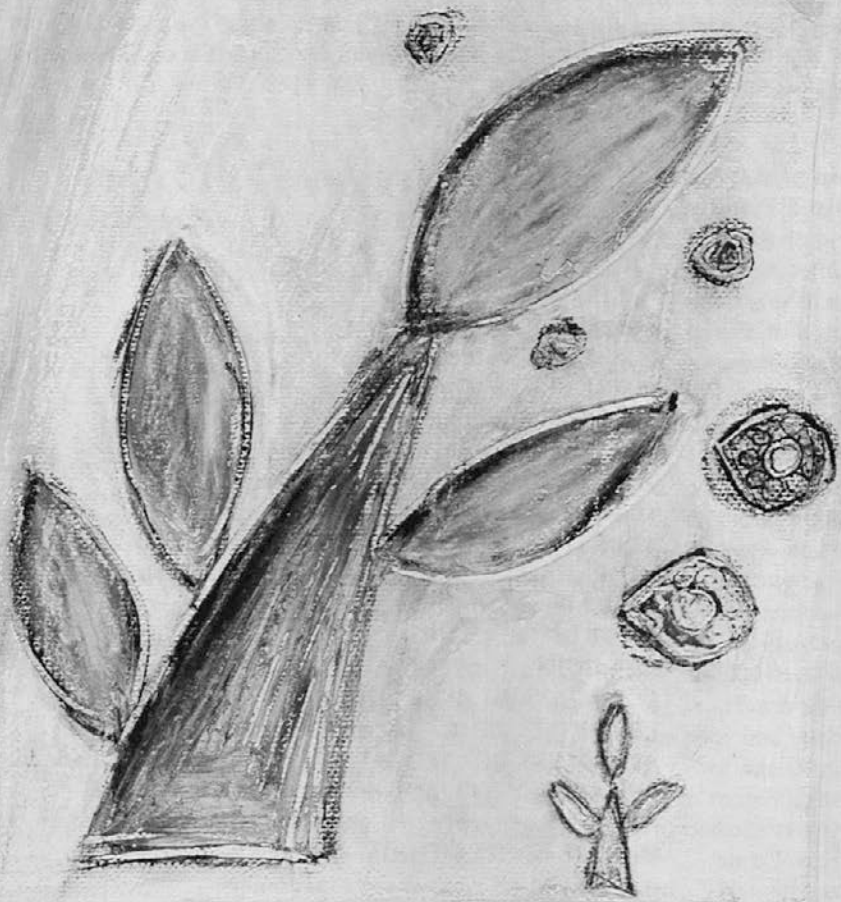

Print Post Approved Pp.31/8852/00020

misli

THOUGHTS

LIBRARIJA
UNIVERSITETA
LJUBLJANA

misli (THOUGHTS) – Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urednik in upravnik (Editor and Manager) Fr. Metod Ogorevc, O.F.M., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Ureja (Production Editor) Katarina Mahnič + Računalniški prelom Draga Gelt + Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 – Fax (03)9853 6176 – E-mail: misli@infoxchange.net.au + Naročnina za leto 1999 je 15 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije po ladijski pošti 25, letalsko 45 dolarjev + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišтво za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Prispevkov brez podpisa ne objavljamo + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 – Tel. (03)9387 8488 – Fax (03)9380 2141

LANI me je nekdo opozoril, da je imel p. Bazilij v junijski številki vsaj kakšen članek posvečen povojnim žrtvam in njihovem spominu. Letos smo to skušali upoštevati. Hvala za vaše pohvale, spodbude in opozorila.

Od sredine maja do druge polovice junija sem bil na obisku v Sloveniji. Po dobrih dveh letih v Avstraliji sem doživel Slovenijo nekako iz razdalje. Dobil sem res dober vtis. Na kratko bi ga opisal kot 'lepa dežela prijaznih ljudi'. Če imate možnost, jo obiščite! Katarina, ki se za vas trudi z urejanjem strani, me je spodbudila, naj bi napisal o svojem obisku kaj več. Za to številko Misli še ni bilo časa, niti prostora. Morda drugič. Sam pa vabim tudi vas, dragi bralci, da napišete kaj o vašem obisku v domovini. Misli imajo med drugim namen, da ustvarjajo most med matično in novo domovino. Če ste bili doma, napišite kaj za tiste naše bralce, ki te možnosti niso imeli! Morda boste tudi koga, ki se obotavlja, navdušili za obisk.

Želim vam prijetno branje in vas vabim, da se oglasite s kakšnim prispevkom za naš list iz kraja, v katerega vam Misli pošiljamo!

p. Metod

Glasba iz Baragove knjižnice

NOVE KASETE

CENA \$12

VELIKONOČNE PESMI

ZORAN CILENŠEK – Špela

LOJZE SLAK – Popotnik 1

LOJZE SLAK – Popotnik 2

BIG BEN – Stara mama

LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom

STANE VIDMAR – Tri grenke solze

SIMONA WEISS – Mati, največji uspehi

ALPSKI KVINTET – Na Brezjah že zvon zvoni

HIT PARADA – različni izvajalci (Simona Weiss, Stane Vidmar, Nace Junkar, Marijan Smode, Alfi Nipič...)

SEM RIBENČAN URBAN

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Otoček sredi jezera

IZ BOGATE GLASBENE SKRINJE LOJZETA SLAKA 4

ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let

ANSAMBEL BRATOV AVSENIK – Vse življenje same želje

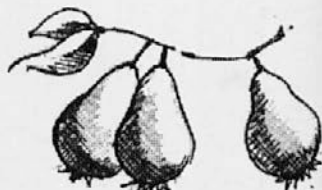
MELODIJE MORJA IN SONCA – Največji uspehi

MAGNET – Polnočni poljub in največji uspehi

BRATJE IZ OPLONICE – Pesem nikoli ne umre

ALPSKI KVINTET – Veselo po domače

ANSAMBEL LOJZETA SLAKA – Iz bogate glasbene skrinje

Kasete lahko naročite po pošti. Vse čeke z naročili prosimo napišite na Baraga Library. Prosimo, vključite poštnino.

Slika na naslovnici je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK in nosi naslov Jesen. Leto 1999 je namreč Mednarodno leto ostarelih, leto jeseni življenja. Zato vam bomo na fotografijah prek celega leta predstavljali portrete starejših ljudi vseh narodnosti in ras, saj je prav strpnost do različnosti ena največjih in najlepših prednosti življenja v Avstraliji.

Pravičnost sprave brez jeze in sovraštva

Jože Bernik

Leto 48, št. 6/7
Junij/julij 1999

Pravičnost sprave brez jeze in sovraštva

- Jože Bernik - stran 129
- Teharska legija
- Ciril Turk - stran 130
- Romanje Marije iz Nazareta
- p. Peter Lavrih - stran 132
- Leto 1999 - leto ostarelih
- Helena Leber - stran 133
- Sv. Ciril in Metod Melbourne
- p. Filip in p. Metod - stran 134
- Naše nabirke
- stran 138
- Sv. Rafael Sydney
- p. Valerijan - stran 140
- Sveti Frančišek Asiški
- Marija Kmetova - stran 144
- Tonček iz Potoka
- p. Bazilij Valentin - stran 146
- Križem avstralske Slovenije
- stran 148
- Znamke
- stran 151
- Marjan Peršič - časopisni urednik...
- Peter Mandelj, Ivo Leber - stran 152
- Pisma o slovenščini XII.
- Mirko Mahnič - stran 153
- Izpod Triglava
- stran 154
- Sv. družina Adelaide
- p. Janez - stran 156
- Slovenski mladinski koncert
- Vabilo - stran 158

Holokavst maja 1945 je bil samo vrhunec kalvarije našega naroda. Aprila 1941 so našo domovino razkosali trije okupatorji prevzeti od sovraštva do slovenskega naroda in fašistično-nacističnega fanatizma. Mera trpljenja je bila zvrhana, ko se je skoraj istočasno temu barbarstvu pridružil še tretji totalitarizem – komunizem, ki je pod vodstvom slovenske komunistične partije začel stalinistično revolucijo. Sredi krute okupacije je ta revolucija več kot poldrugo leto neomejeno trebila svoje nasprotnike na cesti in njihovih domovih povsod po Sloveniji.

Šele takrat se je slovenski človek v strašni stiski dvignil v svoj bran. Kruta državljanska vojna, brat proti bratu, se ni ustavila niti ob koncu vojne. Mir v Evropi ni prinesel ne miru ne svobode slovenskemu narodu. Maja in junija leta 1945 sta medvojno sovraštvo in blaznost revolucije dosegla svoj krvavi vrh v slovenskem holokavstu. Pred več kot pol stoletja je bilo z lažjo in goljufijo vrnjenih v tedanjo stalinistično Slovenijo nad deset tisoč razoroženih oficirjev in vojakov slovenskega domobranstva; pa tudi žena, deklet in otrok. Imena kot Teharje, Brezovo brezno pri Ljubljani, Kočevski rog... so postaje slovenskega križevega pota.

Danes se ne spominjamo samo teh, ki so nosili križ na teh zadnjih postajah križevega pota, ampak tudi vseh padlih, pobitih in drugače žrtvovanih slovenskih ljudi v drugi svetovni vojni in revoluciji. Med mrtvimi za nas ni razlike, božja sodba ni v naših rokah. Obsojamo pa vsako nasilje, storjeno na kateri koli strani. Slovenec Slovenceu je takrat naredil hude krivice. Slovenskim žrtvam smo dolžni spomin, nam živim pa obžalovanje in odpuščanje.

Slovenske oblasti niso nikoli objavile popolnega seznama imen slovenskih mrtvih iz vojne in revolucije, celo pietete do mrtvih niso izpolnile. To je civilizacijska sramota slovenske države. Tako za mnoge preživele ne more priti do končnega pomirjenja in mnogo slovenskih ljudi že več kot pol stoletja čaka končne utehe ob teh strašnih umorih.

Spomnimo se danes vseh naših žrtev, pa naj so nosile to ali ono uniformo, naj so dali življenje za ta ali oni ideal svobode, demokracije in slovenske neodvisnosti. Vendar v nas ne sme biti prostora za maščevanje. Maščevanje je božja pravica, ne naša. Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode govori v svoji zadnji knjigi *Za čast dežele: Pripravljeni moramo biti, da priznamo možnost dobrega namena tudi nasprotnikom.*

To je, da so se na obeh straneh bratomorne vojne borili slovenski ljudje v prepričanju, da se borijo za svobodo, neodvisnost in pravico našega naroda. Tudi če so se motili.

Še posebej se danes spominjamo vseh tistih, ki niso padli v viharju vojne, temveč zaradi blaznosti slovenske revolucije, tistih, ki so bili ubiti doma in na cesti, tistih, ki so bili pobiti za tem, ko so odložili orožje. Nobenega opravičila ni za tako grozen poboj nasprotnikov komunističnega režima takoj po koncu druge svetovne vojne. Nobenega moralnega, vojnega ali mednarodnega zakona ni, ki bi to dopuščal, kaj šele opravičeval. Ne samo to: večina teh še danes nima ne groba ne križa ne dobrega imena. Vse to je znano, vendar še danes ne javno priznано. Povejte mi za narod, ki dopusti, da mrtvi že več kot pol stoletja čakajo na svojo pravico. Takega naroda ni na svetu.

Mnogi pravijo, da globokih ran preteklosti ne bi smeli odpirati. Da naj se s tem ukvarjajo zgodovinarji, mi pa raje glejmo v prihodnost. Žal to ni res. George Orwell je rekel: kdor nadzoruje preteklost, nadzoruje prihodnost. Naša

dolžnost je, da pogledamo v ogledalo naše preteklosti, jo spoznamo in sprejmemo. Kar se je zgodilo ne moremo spremeniti. Zaskrbljeni poslušamo, da je o preteklosti več resnic. Resnica je samo ena, vendar jo je težko izluščiti izpod bremena zgodovine. Kako naj pridemo do resnice, če je skrbno, pošteno, z ljubeznijo ne iščemo, pa naj bo tudi črna in slaba. Kot opozarja spomenik,

postavljen žrtvam židovskega naroda v Gorici: »Zgodilo se je. Lahko bi se ponovilo. Ne smemo pozabiti.« Tudi mi smo odgovorni, da se kaj takega med nami nikoli ne ponovi. Lahko se učimo od naših judovskih sodržavljancev: zanje bi bilo svetoskrunstvo, če bi pozabili na strahote holokavsta.

Sprava med Slovenci je še vedno mučen proces. Vendar nas Cerkev opozarja, da je ta proces nujen. Ob naših osebnih naporih pa vemo, da mora slovenskim ljudem spravni okvir dati prav slovenska država. Sprava ni namreč nič drugega kot delovanje pravne države. Poleg obžalovanja in odpuščanja je v njej tudi pravičnost. Šele ko bo država z dostojnim pokopom mrtvih, priznanjem enakosti vseh preživelih in popravo krivic zadostila pravičnosti, bomo mogli postaviti skupni spomenik vsem slovenskim žrtvam druge svetovne vojne in revolucije. Pridružujem se predlogu ljubljanskega nadškofa dr. Rodeta, naj bi tak spomenik na grobu neznanega domobranca in partizana postal simbol naše slovenske sprave. V njihov spomin bi tudi tuji diplomati polagali vence svojih držav.

Brez jeze in sovraštva v srcu se spomnimo vseh, ki so dali življenje v slovenskem vojnem metežu. Prepričani smo, da je ta žrtev naših bratov in sester v povojnem holokavstu in njihova molitev za slovenski narod po tolikih stoletjih omogočila samostojno slovensko državo. Bog, ki vse vidi in vse ve, je uslišal prošnje teh, ki so dali največ, kar so imeli – svoje življenje.

Povzetek govora na komemoraciji za žrtve druge svetovne vojne in revolucije v Lemontu

Teharska legija

1. Otožno pesem gozd
šumi,
jezero mirno valovi,
nebo pa toži svojo bol,
ki skrivata jo breg in dol.

V globini legija leži
in čaka na vstajenja dni.
Zdaj kliče narod naš:
Postoj,
ozri se name pod seboj!

2. Pred šumom gozda
Kajn beži,
jezera val mu vest kali,
nebesne luči se boji,
ga Abelova kri teži.

V globini legija leži...

3. Naj pesem gozda le
šumi
in val jezera se solzi,
nebo naj kliče tisti dan,
ko Kajn priznal bo greh
skesan.

V globini legija leži...

4. Tedaj se legija zbudi,
vstajenja dan ji zažari.
In mir se vrne na zemljo,
ker vsi podamo si roko.

V globini legija leži...

Ciril Turk

»Bodite usmiljeni,
kakor je tudi vaš Oče
usmiljen! Ne sodite in
ne boste sojeni. Ne
obsojajte in ne boste
obsojeni. Odpuščajte in
vam bo odpuščeno.«

Lk 6, 36-37

O D P U S T I

Romanje Marije iz Nazareta

p. Peter Lavrih

Načrt za praznovanje Jubileja 2000 je spodbudil papež Janez Pavel II. že pred tremi leti. Eden od odgovorov na papeževo željo, da bi se na jubilej primerno pripravili, je tudi kip Marije iz Nazareta. Popolnoma nov kip sodobne žene, ki je »Blagoslovljena... oblečena v sonce, ki ima na glavi krono iz dvanajstih zvezd« (Raz 12,1) je izdelala rezbarska družina Mussner iz mesta Ortisei v Italiji. Kip je visok 172 cm in tehta s podstavkom vred 130 kilogramov. Namen potovanja tega Marijinega kipa po svetu je bil: kakor je Marija po oznanjenju odhitela k Elizabeti, tako pred obhajanjem dvatisočletnega jubileja rojstva Jezusa Kristusa hiti obiskovat krščanska ljudstva kakor nekdanj Elizabeto, da bi te sinove in hčere povezala v eno družino. Sijajna simbolika je v narodih sveta, ki jih je kip obiskal, obrodila čudovite duhovne sadove. Kapucin p. Giovanni M. Leponardi je nosilec tega Marijanskega misijona. Slovenija se je uvrstila na 22. mesto, Hrvaška na 23., vmes ima še kratek povratek v Italijo, sledile pa bodo še druge države vključno z Avstralijo in končno Betlehem, prav na 24. december 1999.

Slovenija je bila deležna obiska Marijinega kipa iz Nazareta od 17. do 24. maja 1999. Opoldne 17. maja so kip slovesno pričakali v župniji Šentilj, kjer je dekanjski duhovščini stal na čelu mariborski pomožni škof dr. Jože Smej. Dekanija je pripravila somaševanje, šmarnice in litanije. Sledil je obisk v mariborski stolnici, pa v Gornji Radgoni in Turnišču.

Načrt obiska je za Slovenijo pripravil slovenski pastoralni svet. Določenih je bilo kar 30 obiskov Marijinega kipa. Vmes so bila tudi nočna češčenja in vsenočna bedenja. Prva noč je potekala v Turnišču, kjer so se zvrstili tisoči od osme ure zvečer do sedme ure zjutraj. Drugo noč, 18. maja, je bila Marija češčena v Brestanici, v slovenskem Lurdu. Bazilika je bila nabito polna ob večerni procesiji, maši in še polnočnici. Devetnajstega maja je Marija sklenila pot po mariborski škofiji v Nazarjah, kjer se je zgodilo tudi pobratenje svetišč: Nazareta v Izraelu in Nazarij v Sloveniji. Navzoč je bil tudi gvardijan Nazareta, p. Johannes Simon. Slovesnost je pritegnila številne svetodeželske romarje in člane Društva prijateljev Svete dežele v Sloveniji. Isti večer je Marijin kip prenočil na Brezjah ob čudovitem

duhovnem programu, ki ga je pripravil rektor svetišča p. Ciril A. Božič.

V ljubljanski nadškofiji je potem kip obiskal Bled, Škofjo Loko, karmeličanke v Sori, Stično, karmeličanke v Mirni peči, Novo mesto, Črnomelj, kjer so imeli Belokranjci nočno češčenje, Kočevje, Novo Štifo,

Kip Marije iz Nazareta - sodobna žena, »Blagoslovljena... oblečena v sonce, ki ima na glavi krono iz dvanajstih zvezd« (Raz 12,1)

Logatec in Marijino oznanjenje v Ljubljani. Povsod v ljubljanski nadškofiji je bila udeležba nad pričakovanji, gotovo pa je obisk pri frančiškanih v Ljubljani pokazal izredno počastitev preblazene Device iz Nazareta.

Primorska je bila najštevilčnejše zbrana v Logu pri Vipavi, kjer je bilo 21. maja celonočno češčenje, in na Sveti gori. Tudi Idrija, Tolmin, Tomaj in Ilirska Bistrica so privabili mnogo Marijinih častilcev. Prav na binškoštni praznik popoldne pa je prispela v stolnico v Kopr-

Stolnica se je ob treh popoldne napolnila, česar Koper ne vidi pogosto. Presenečenje za obalo je izrazil tudi stolni župnik, ker ga je presenetil izreden odziv Marijinih častilcev. Med večerno mašo je ordinarij msgr. Metod Pirih, ki jo je vodil, opravil posvetitev Marijinemu srcu. Eden temeljnih namenov tega Marijinega romanja je pravzaprav posvetitev. Sleherno srečanje ob Mariji skozi ves teden je bilo zaznamovano s posvetitvijo: družin, posameznikov, stanov, mladine, bolnikov, župnije... V koprski stolnici pa je škof msgr. Metod Pirih opravil posvetitev vseh treh slovenskih škofij in celotnega slovenskega naroda. Tako je Slovenija že 22. dežela, ki se je zapisala v Srce preblažene device Marije.

Na praznik Marije, matere Cerkve, so Marijin kip sprejeli frančiškani na Hrvaškem. Na mejnem prehodu Dragonja jo je pričakal trsatski gvardijan p. Serafin. Na

osemdnevnem romanju po Hrvaškem je obšla vso državo in sklenila pot na Trsatu 31. maja, na praznik obiskanja Device Marije. Prvega junija zjutraj je Marijin kip še enkrat prevozil zahodno Slovenijo in p. Giovanni ga je peljal v Južno Italijo; sledila bo pot v Španijo, Portugalsko, Švico in Avstrijo.

Ob mnogih pastoralnih dejavnostih v pripravi na sveto leto 2000 se je ta Marijin »misijon po Sloveniji« pokazal kot klasična oblika izražanja naše slovenske vernosti. Sveta maša, litanije, petje in molitev rožnega venca, procesije na izrazit ljudski način, je še vedno tipična naša slovenska marijanska pobožnost. To so resnično pobožnosti srca in z raznimi od zunaj prinešenimi in izumetničenimi 'kvazi pobožnostmi' niso primerljive. Mimo ali izven tega marijanskega duhovnega utripa ni slovenske pobožnosti do Marije.

Leto 1999 – leto ostarelih

Helena Leber

Zadnje leto tega stoletja je namenjeno, darovano ali pa samo tako imenovano kot leto ostarelih.

Pomena tega imena dolgo nisem dojela oziroma sprejela kot nekaj posebnega. Sicer ta počasnost, šestmesečno premišljevanje mojih možganov, ni nič čudnega. Mama mi je vedno rekla, da imam po mojem očetu kraško trmoglavost – trdo kot kamen... Končno je bil led prebit in sprejela sem leto ostarelih kot resnični poklon sivolasim glavam modrosti.

Nekoč, desetletja nazaj, otroci niso bili tako načrtovani kot danes, zato so bili velikokrat člani številnih revnih družin. Pogostokrat lačni in bosí so teptali blato, saj je bilo takrat le malo asfalta, obleke ali obutve. Spominjam se, da sem bila pred petdesetimi leti srečna lastnica dobro podkovanih čevljev z velikimi žebli, ki so pozimi čudovito drseli po zmrznjenih bajerjih.

Dvigali smo se s prvim svitom, da smo gnali živino na oddaljene pašnike, šli pomagat na polje ali pa morda teptat sneg po ozkih poteh v šolo v oddaljeni vasi. Zvečer smo ob leščerbah ali ob svitu ognja posedali na lesenih klopeh okrog ognjišča in poslušali, če smo imeli srečo, dedkovo zgodbo o vojnah ali babičino pravljico. V poletnih večerih smo se po vasi igrali skrivalnice ali pa posedali pod brajdami in na kamnitem pragu.

Nas izseljence so različne usode največkrat v temni noči in brez slovesa pregnale v daljni svet, kjer še danes, po mnogih desetletjih, občutimo toploto domačega

ognjišča. Velika večina slovenskih izseljencev je prestrašeno in žalostno preživljala dolge dneve in mesece v zatišju zamejskih prostorov, komaj nekaj kilometrov od domačega kraja – vendar tako daleč...

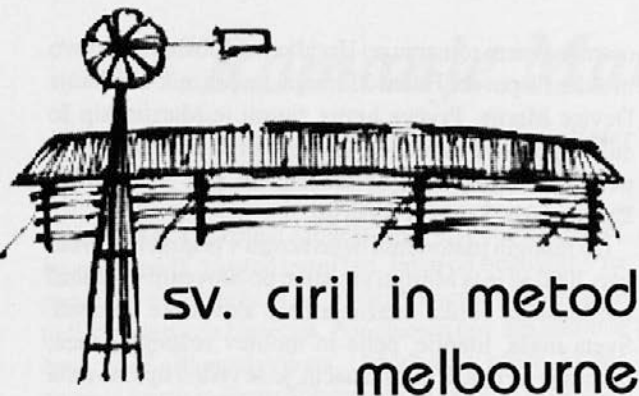
Končno so nas velike ladje odpeljale v svet in v ladijskem podkrovju smo med mukami potovanja sanjali o prijetni senci domače lipe. Galebi so nam naznanjali bližajočo se obalo tuje zemlje in po neskončni vožnji smo v senci evkaliptusov prisluhnili tuje zvenečim besedam in sprejeli dodeljeni kruh in vsakršno delo.

Domotožje nas je klicalo v družbo sonarodnjakov in želja po skupni strehi nas je vodila h gradnji društvenih domov, kjer smo z dvignjenim kozarcem zapeli na zdravje.

Tuji svet nam je odprl vrata in čeprav ne vsi – večina nas je po temni noči zagledala in občutila toploto in iskreni sij vzhajajočega sonca na novem horizontu.

Danes smo po več desetletjih življenja v tujini že skoraj sivolasi starčki in na vrata nam trka jesen ustvarjalnosti. Naše kašče so nabito polne in v naročje dobre krušne matere tujine počasi polagamo naše pridne sobrate in sestre. Naše število se manjša in v slovenskih središčih, zgrajenih iz ljubezni do domačije, ni več nekdanjega živžava, počasi se praznijo.

Priznanje starostnikom v zadnjem letu tega stoletja bo morda v letu 2000 našim potomcem kažipot v naslednje tisočletje.

sv. ciril in metod melbourne

p. Metod Ogorevc, OFM

SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission

Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Tel.: (03)9853 8118 in (03) 9853 7787

Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176

*Dom počitka m. Romane – Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101*

Tel. in Fax: (03) 9853 1054

NAŠI POKOJNI - V tednu po 10. maju 1999 smo imeli kar pet pogrebov v Kewju in na 'podružnicah'. Prvega je pokopal še p. Metod Ogorevc, tri p. Filip Rupnik in enega župnik kraja, kjer biva pokojnikova družina. Mesec dni pozneje pa sta umrla še dva: eden v Geelongu, drugi v Queenslandu in je pokopan na pokopališču v Keilorju.

FILIP KAREL – po sveti maši pri Sv. Cirilu in Metodu ga je p. Filip z množico pospremil na Keilorsko pokopališče v sredo, 12. maja 1999.

Dne 9. maja 1999 je v bolnici v Geelongu dotrpel ALOJZIJ FURLAN. Pokojni se je rodil 22. februarja 1913 v Mančah, v župniji Goče pri Vipavi. Leta 1950 se je v Trstu poročil s Kristino, roj. Semenič in je z njo leta 1951 prišel v Avstralijo, najprej v Bonegillo in leta 1953 v Geelong. Dolga leta je vodil moški slovenski pevski zbor in tudi mešanega v Geelongu in Melbourne, o čemer so pisale Misli pred leti (december 1996, Milka Stanič, Bonegillski spomini). Pokojni Alojzij je delal v tovarni. Osmega aprila mu je postalo slabo, padel je; v bolnici mu niso mogli pomagati. Umril je kot zadnji izmed desetih otrok. Zapušča ženo Kristino, sina Daniela in hčerko Julijo ter štiri vnučke. Družini in sorodnikom izrekamo iskreno sožalje, tudi p. Filip, ki je za pokojnega maševal in ga je tudi pokopal.

Dne 7. junija 1999 je v Geelong Hospital umrl

MARIJAN LORBEC, star 79 let. Pokojni je bil rojen v Sp. Polskavi, 10. julija 1919. S Sonjo, roj. Sket iz Maribora se je poročil pri Lienzu v juliju 1957 in kmalu sta prek Leibniza (žena) oziroma Lienza (mož) odšla v Avstralijo. V Bonegilli jima je priskočil na pomoč – kakor že mnogim drugim – naš p. Bazilij, priskrbel jima je skromno stanovanje in Marijanu tudi delo pri Fordu. Pokojni Marijan je nad 30 let bolehal. Imel je težave s srcem, bil je že dvakrat operiran (2 by-passa), tretjo operacijo so zdravniki zaradi vsesplošne oslabelosti odsvetovali. Pokojni zapušča ženo Sonjo in 43-letnega sina Billa (William Victor) s sinom Dustinom, v Mariboru pa polsestro Slavico z družino. Vsem iskreno sožalje.

Zahvala

Naj se vsem lepo zahvalimo, da ste spremili na zadnji poti našega moža, očeta in brata Tonija Soreca. Hvala tudi tistim, ki so darovali denar in cvetje.

Žalujoci: žena Kristina, sin Steven, hčerka Stefanija in sestra Marija Čelhar z družino.

Že v začetku junija 1999 je v Queenslandu zaključil tuzemsko popotovanje MARIJAN PERŠIČ. Po sv. maši pri Sv. Cirilu in Metodu, ki jo je daroval ob veliki udeležbi sorodnikov in prijateljev p. Filip ob 10.00 dopoldne, smo ga na njegovo željo spremili na Keilorsko pokopališče in ga položili v grob njegove pokojne mame.

IN KAJ SE JE ZGODILO v Kewju v času dopusta p. Metoda?

P. Metod me je 11. maja 1999 pripeljal z letališča v Melbourne in mi pravil, kako lepo bo v Kewju v Viktoriji. Opozoril me je, da bom imel v prvem tednu delovnih počitnic kar tri pogrebe (Kew, St. Albans, Geelong). Napoved za slovensko manjšino ni bila spodbudna. Toda Bog v svoji ljubezni do ljudstva le poskrbi, da bolniki in ostareli pohitijo k njemu domov, kjer ne bo trpljenja in bolečin, pač pa veselje. Kakor prvi je bil tudi zadnji teden obeležen s smrtjo in pogrebi.

Po zaslugi Franca Cara, ob pomoči Bernarda Brenčiča, Jožeta Grilja, Alojza Jeriča in drugih, je ograja ob Baragovem domu vidno rasla. Vse kaže, da bodo stebri v kratkem dobili 'kapo' in železno ograjo, ki jih bo povezovala med seboj.

Štirinajsti maj 1999 je bil za Slovence v Viktoriji kar pomemben. V Kew je prišla Komisija za Slovence v zamejstvu in po svetu. Po ogledu Baragovega doma, cerkve sv. Cirila in Metoda, Doma matere Romane in večerji, je bila v dvorani pod cerkvijo prireditev mladih (folklor, petje, pozdravi) in predstavitev različnih skupin, ki delujejo v Verskem in kulturnem središču Kew. Sledil je razgovor o skrbeh in predlogih, kaj bi bilo mogoče še narediti, kako in s čigavo pomočjo... Dotaknili smo se tudi boleče točke – pogovora z novim predsednikom Slovenske izseljenske matice, ki je bil objavljen v Delovi Sobotni prilogi 20. marca 1999. Mnogi so izrazili željo, naj pride kdaj v Avstralijo in razloži, kaj misli o Slovencih v izseljenstvu...

Komisija za Slovence v zamejstvu in po svetu z odpravnico poslov slovenskega veleposlaništva v Canberri Heleno Drnovšek - Zorko v dvorani v Kewju.

V soboto, 15. maja, se je kmalu popoldne odpeljala s prijateljsko družino skrbna kuharica v Baragovem domu, gospa Francka Anžin (vrnila se bo šele novembra, če Bog da). Proti večeru istega dne se je podal proti letališču na zasluženi dopust tudi p. Metod v spremstvu Drage Gelt, p. Filipa in Maksa. Na poti v domovino ga je spremljala velika skupina iz oltarnega občestva (okrog 50) v Kewju. Vprašanje je – je sploh še kdo ostal? Bo vse prazno? In vendar, kar precej nas je bilo pri nedeljskem bogoslužju.

Na 7. velikonočno nedeljo, 16. 5. (zunanja slovestnost Gospodovega vnebohoda, praznovali smo kot v Sloveniji – v četrtek), je Društvo sv. Eme poskrbelo za kosilo.

V soboto, 22. maja, je Iris Dieter v dvorani pod cerkvijo slavila svojo 18-letnico. Folklorna skupina je bila z njo vso noč in tudi nekateri od staršev so prišli mednje.

Na binkoštno nedeljo, 23. maja, je po sv. maši in kosilu igralska skupina iz Geelonga predstavila igro Pri črnem kofetku. Popoldne me je Feliks Grandovec z ženo Metko v spremstvu Maksa odpeljal v divjem vremenu na sprehod v Wodongo. Nejasnost ali je sv. maša četrto ali zadnjo nedeljo, je botrovala dejstvu, da ljudi ni bilo in tudi srečanja s Slovenci v tem kraju ne (310 km).

Na praznik sv. Trojice, 30. maja 1999, je za kosilo s krajskimi klobasami poskrbel Srečko Brožič.

Praznik Sv. Rešnjega telesa in krvi smo slavili v četrtek, zunaj pa smo imeli slovesnost in procesijo v nedeljo, 6. junija. Blagoslov na vse strani smo imeli pred vhomom v cerkev na vrhu stopnic.

V soboto zvečer, 12. 6., je g. Cvetko Falež pripeljal goste za nedeljsko praznovanje: baritonista g. Marka Finka iz Ljubljane, sopranistko gospo Vivien Falež iz Canberre in pianistko gospo Natašo Valant iz Ljubljane. Z njimi sta prišli gospe Jožica Gerden iz Mildure in Barbara Falež iz Canberre. Slavni pevec Marko Fink je že med sv. mašo v nedeljo zapel Zahvalo misijonarja Baraga, da se sme žrtvovati za Boga. Po sv. maši, ob pol enajstih, pa je bil v dvorani koncert, ki so ga ljudje pozorno poslušali. Dana jim je bila izredna prilika, da prisluhnejo klasični glasbi in petju. Kakor vedno, je bilo tudi tokrat poskrbljeno za primerno kosilo. Zaradi pastoralnega dela v Geelongu in St. Albansu, se koncerta žal nisem mogel udeležiti.

Nedelja, 20. junija, je bila nabita s presenečenji, da je bilo treba Oznanila nekoliko spremeniti in jih (delno) podati že na začetku. Otroci v narodnih nošah in uvodna pesem so večino presenetile z opozorilom, da nekdo

**Procesija s sv. Rešnjim telesom
okrog Baragovega doma**

obhaja 40-letnico mašniškega posvečenja. Pozdravi, pesem, voščila so bili povsod, da sem se lahko zahvalil za to in vso pozornost v času bivanja v Kewju. Za vožnje po Viktoriji, ogled živalskega vrta Healsville Sanctuary, obale v okolici Mt. Elize, Stephensonovih slapov, Ballarata s Sovereign Hillom in lepot Dvanajstih apostolov...

Sv. maši je sledilo edino oznanjeno presenečenje ob 85-letnici rojstva gospe Marcele Bole. V dvorani so bili navzoči, osebno ali s poslanimi prebranimi voščili, Marcelini dolgoletni osebni prijatelji, predsedniki slovenskih društev in organizacij, učitelji in predstavniki slovenskih verskih središč ter medijev. Posebno priznanje ji je v imenu vseh društev izročil Peter Mandelj, Versko in kulturno središče Kew pa ji je v imenu slovenske skupnosti podelilo spominski medaljon in album z zbranimi čestitkami, dar viktorijskih upokojencev.

Za tretje presenečenje je poskrbelo Društvo svete Eme. Ko sva z gospo Drago Gelt v ponedeljek zvečer, 21. junija, pripeljala p. Metoda in sobrata Mirana Vidica z letališča, je bila kljub pozni uri (okrog desetih zvečer) kuhinja polna ljudi, ki so čakali na vrnitev dušnega pastirja. Vse navzoče so bogato pogostili. Tudi to je dokaz, da so izseljenci veseli, ko pride mednje duhovnik.

p. Filip

Naj k poročilu p. Filipa dodam še nekaj kronike in drugih novic.

KRSTA:

STEPHANIE FRANČIŠKA PSARIANOS, rojena 18. 10. 1998, Melbourne, krščena 26. aprila v naši cerkvi; starši Eric Psarianos in Sonia, roj. Maver, iz St. Albansa, botra Helen Maver.

BRIGITTA MARIE CHRISTIE PUSZTAI, rojena 31. decembra 1998 v Carltonu, Melbourne, krščena 27. junija; starši Jozsef Pusztai in Adriana, roj. Kermec, botra Marija Cesar.

POGREBI:

MARIJA ROME, rojena Košir, je umrla 28. aprila v Dandenong Hospital. Rojena je bila 18. avgusta 1929 v Žireh, 25. 8. 1953 se je v Melbournu poročila z Marjanom Rome, ki je že dve leti in pol pokojni. Živela sta v Ashwoodu, Melbourne, nazadnje pa v Morabinu. Otrok nista imela. V Sloveniji ima brata Toneta in Filipa, sestra Jožica je pokojna in brat Jože od konca druge svetovne vojne pogrešan. Pogrebne molitve smo imeli v kapeli pogrebnega podjetja Le Pine v Camberwellu, Melbourne. Kje je pokopana žal ne vem.

ANTON SOREC je umrl 4. maja v Kingsburyju. Rodil se je 11. 4. 1934 v Zagorju. V Avstralijo je prišel leta 1958.

Presenečenje patru Filipu v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kewju ob štiridesetletnici njegovega mašniškega posvečenja

Poročil se je leta 1969 s Christino Englezos. V zakonu sta se jima rodila dva otroka, Steven in Stephanie. Mima in Boža sta sestri, obe v Avstraliji. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi 10. maja, pokopan pa je na pokopališču v Keilorju.

Zahvala

Nenadoma nas je zapustil naš dragi mož, oče in stari oče Mario Jaksetič. K Bogu je zaspal 15. aprila 1999. Hvala patru Metodu za darovani sveti rožni venec na predvečer pogreba in pogrebno sveto mašo ter spremstvo na keilorsko pokopališče. Hvala lepa našim vaščanom, ki so ga nesli k večnemu počitku ter vsem prijateljem za molitve, darovano cvetje in tako veliko število na pogrebu. Vsem skupaj hvala, naj vam ljubi Bog povrne v obilni meri.

Žalujoci: žena Marija, hčerki Marie in Leanne z družinama ter brat Franc z družino.

FILIP KAREL, umrl 8. maja 1999 v North Sunshine. Rojen je bil 2. 9. 1934 v Sotini, Prekmurje. V Avstralijo je prišel leta 1954, najprej v Milduro, kasneje pa v Sunshine, Melbourne. Devetnajstega decembra 1959 se je poročil pri sv. Ignaciju, Richmond, Melbourne, z Josepino, rojeno Vogrinčič. V zakonu so se jima rodili trije otroci: Gabrijel, Milan in Marijana. V Sloveniji živi še en brat, drugi brat in sestra pa sta pokojna. Umrl je še en brat, drugi brat in sestra pa sta pokojna. Umrl je doma, v krogu družine.

ANGELA BALIGAČ, dekliški priimek prav tako Baligač, umrla 9. maja v bolnici Peter McCallum, Melbourne. Rojena je bila 16. maja 1939, Drakovci, Mala Nedelja. Leta 1959 se je civilno poročila s Štefanom Baligačem v Mali nedelji, cerkveno pa v Salzburgu. V Avstralijo sta prišla 5. maja 1960 v kamp v Bonegilli. Njuna otroka sta Suzana in John. V St. Albansu so živeli petintrideset let, zadnja tri leta pa na farmi v Tyldenu, Vic. Pogrebna maša je bila na vnebohod, 13. maja v St. Albansu, Sacred Heart, pokopana pa je na pokopališču v Keilorju. Pogreb je vodil p. Filip.

ANTON GUSTIN iz Hooper Crossinga, Melbourne, je umrl 11. maja v Footscray Hospital (Western General). Rojen 19. maja 1938 v Makolah, v Avstralijo prišel leta 1960 in se 1963 poročil z Ano, roj. Zadel. Otroci so Irena, Tony in Jenny, vnuki pa Jakob, Ailey, Emma, Rebeca in James. Bratov in sester ni imel. Rožni venec na predvečer sem imel jaz, pogrebno mašo 14. maja pa je v cerkvi St. Augustin, Yarraville, daroval lokalni duhovnik. Pokopan je na pokopališču v Werribeeju.

BREDA GAJIČ, rojena Martek, je umrla doma v Geelongu, 24. junija. Doma je bila iz Čateža pri Brezicah, rojena 10. 12. 1952. Družina je prišla v Avstralijo v Geelong 1963. leta. Leta 1972 se je poročila z Miroslavom (Mike) Gajičem. V zakonu sta se jima rodila Alen in Robert (Robi). V Geelongu živijo Bredini starši, Matilda (Tilka) in Jože, ter sestra Mira. Pogrebna maša je bila v ponedeljek, 28. junija, v cerkvi Sacred Heart v Bell Parku, Geelong. Poleg mene je somaševal lokalni avstralski duhovnik. Pokopana je na pokopališču Highton Cemetery, Geelong.

Izvedel sem za pogreb še enega našega rojaka. IVAN MATKO, rojen v Perložah (župnija Prem), 28. 8. 1921, je umrl v bolnici v Eppingu, Vic., 21. junija letos. Nazadnje je živel v Campbellfieldu. Poročil se je leta 1950 v Trstu v cerkvi sv. Antona s Francko Vadnjal. Isto leto sta prišla v Avstralijo. V zakonu sta se jima rodila dva sina, Slavko in John. Pogrebna maša je bila 25. 6. v cerkvi Holly Child, Dallas, Melbourne. Pokopan je na pokopališču v Fawknerju.

V nedeljo, 4. julija bomo imeli praznik zavetnikov naše cerkve, svetih bratov Cirila in Metoda. Pri maši bo tudi blagoslov zakoncev, jubilentov. Tele vrstice pišem že pred praznikom, zato kaj več o tem morda drugič.

p. Metod

V nedeljo, 27. junija, je bila v dvorani verskega središča Kew v Melbournu proslava SLOVENSKE DRŽAVNOSTI, ki jo je organiziral SNS Victorije. Spremljal jo je bogat kulturni program, v katerem je sodelovala praktično vsa slovenska skupnost in v tem je bila letošnja proslava nekaj posebnega in lepega. Čestitam organizatorjem in se zahvaljujem vsem povabljenim za pripravljenost na sodelovanje!

Ob tej priložnosti smo čestitali tudi Jožici Paddle Ledinek za avstralsko priznanje, Member of The Order of Australia za njen prispevek k medicinski znanosti. Posebno priznanje smo podelili tudi Florjanu Auserju od Glasa Slovenije za odmevno Stičišče avstralskih Slovencev na internetu. **p. M.**

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU P. BERNARDA ZA NAŠE MISLI

\$210.- Jože Koščak; **\$150.-** Danica Perko; **\$95.-** Milena Lochner; **\$90.-** Marko Pintar; **\$70.-** Dušan Rudolf; **\$65.-** Anita Sarazin; **\$50.-** Nada Troha; **\$40.-** Melita Domanski, Franc Štrubelj; **\$35.-** Stanko Plaznik, Franc Šveb, Marija Umbrazunas, Miha Hovar, Karel Gerzina, John Zemljic, Albert Vene, Stefanija Zore, Stefania Žičkar, Karlo Lenarčič, Aleksander Kuret, Marija Miklaučič, Milan Šircel, Renato Legiša; **\$30.-** Maks Robar, Alojz Bohte, Peter Stepancic; **\$25.-** Rosa Cerkvenik, J+M Ivanuša, Franc Tratnyek, Tonia Pavlin, Maria Marcen; **\$20.-** Vinko Ovijač, Marija Čelhar, Ciril Skofic, Leo Masten, Bruno Bolko, Jakob Božič, Drago Pinterič; **\$15.-** Florian Škraba, Jože Misica, Marija Senčar, Jožefa Jozelj; **\$10.-** Milka Mikac, Marta Ogrizek, Anton+Romana Muha, Alojz+Zofija Hrast, Slavka Alojzija Podbevšek, Maria Kovacic, Maria Jurševic, Maria Belavic, Marta Kohek,

Ivanka Bole, S. Brne, Joe Krmelj, Maria Bračko, Jože Partl; **\$7.-** Zora Del Forno, Leopold Dejak, Štefan Vuk; **\$5.-** Marjanca Skubic, Rozalija Kavas, Edvard Persic, Libero Babic, Isabella Bukarica, Stanko Cebokli, Maks Kraynik, Gabriel Rosic, J+H Brodnik, Slavko Tomsic, Kristina Car, Leopold Matelic, družina Vatovec, Olga Metlikovec, Bogomir+Nežka Jesenko, Ivo Klopčič, Marija Zorzut, Viktor Madison, Ivanka Student, Julijana Mikac, Dragica Gomizely, Janez Sivec, Slavko Ovcak, Franc Tuksar, Anton Laznik, Julia Kovacic, Angela Medites, Marija Grosman, Jože Medved, Apolonija Tanšek, Frank Brezavšek, Frančiška Čebin; **\$3.-** Ivan Golob.

ZA LAČNE SIROTE MATERE TEREZIJE

\$100.- J.B.P.I.; **\$20.-** Slavka Alojzija Podbevšek; **\$15.-** Marija Magdalenič; **\$10.-** Stanko Fatur; **\$7.5.-** Ivanka Škof.

ZA OBNOVO BARAGOVEGA DOMA

\$50.- Alojz Fabjančič

ZA NAŠE POSINOVLJENE MISIJONARJE

\$200.- Milka Zanier, DT; \$100.- J.B.P.I., C.Š.; \$20.-
A+H Pichler, K.O.

ZA SEMENIŠČE V VIPAVI

\$100.- Ivo+Teja (namesto cvetja na grob Frančiški Bavčar); \$40.- Jožica+Franc Brajljih (namesto cvetja na grob Frančiški Bavčar); \$30.- Darko+Milka Stanič (namesto cvetja na grob Jožeta Želeta).

ZA KOSOVSKE BEGUNCE

\$2,802.40.- Slovenska skupnost v Sydneyju;
\$2,625.60.- Slovenska skupnost v Melbournu; \$1,036.-
Slovenska skupnost v Adelaidi.

Skupaj \$6,464.00.-

Darove za Kosovo sem nesel osebno na slovensko Karitas, ki se v imenu kosovskih beguncev iskreno zahvaljuje vsem, ki ste po svojih močeh pomagali lajšati bedo te človeške tragedije. Bog povrni vsem darežljivim rojakom!

p. Metod

ZA SPOMENIK PATRA BAZILIJA

\$50.- J. Mrak (v spomin pokojnega brata Otona).

ZA VRTEC V MURSKI SOBOTI

\$60.- Marica Podobnik; \$50.- Maria Novak, Jožef Klement, Marta in Roman Zrim.

ZA SVETO GORO

\$50.- Pavla Fabian (namesto cvetja na grob Jožeta Želeta).

POPRAVILO SV. EME V PODČETRJKU

\$100.- J.S.

ZA RAZISKAVO RAKAVIH BOBOLENIJ

\$370.- namesto cvetja na grob Angele Baligač; \$305.-
namesto cvetja na grob Antona Šorca; \$125.- namesto
cvetja na grob Karla Filipa.

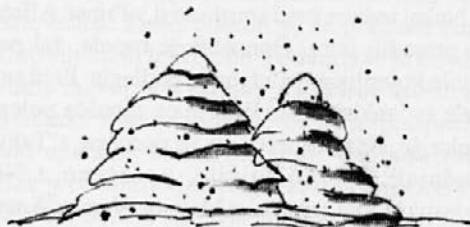
VSEM DOBROTNIKOM BOG POVRNI!

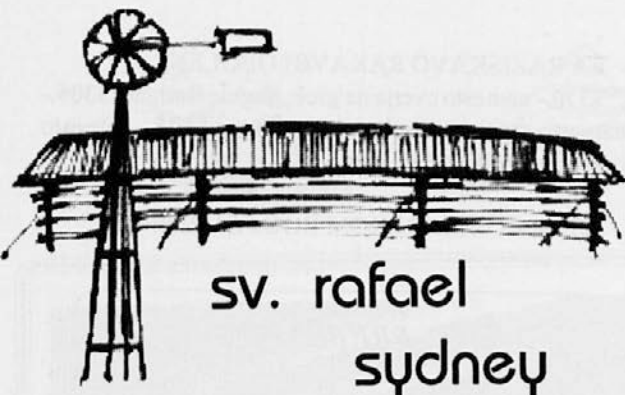
PREBERITE!

Nekaterim našim naročnikom smo poslali pismo, da bi jih spomnili na naročnino za Misli, ker morda zaostajajo že več let. Nazaj smo dobili kar precej prijaznih pisem z opravičili in poravnano naročnino ali pa pisma in telefonske klice z obrazložitvami, da je moralo priti do pomote. Opravičujemo se tistim, pri katerih je morda prišlo do napake, obenem pa se zahvaljujemo vsem, ki ste popravili zamujeno. Naročnino vpisujemo po vrsti od leta do katerega vam jo je vpisal še p. Bazilij. Včasih kdo želi plačati za tekoče leto, pa mu vpišemo naročnino za nazaj, če je kakšno leto v zamudi. Do kdaj imate naročnino plačano, lahko vidite na ovitku, kjer je pri naslovu letnica. Naročnina je poravnana do vključno tistega leta.

Tistim, ki na pismo niso odgovorili, bomo Misli pošiljali samo še do konca tega leta. Hvala za razumevanje in sodelovanje!

Uredništvo Misli

sv. rafael
sydney

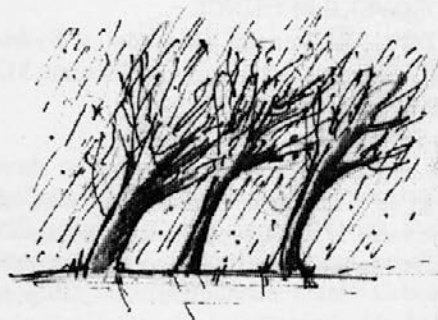
P. Valerian Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
St. Raphael Slovenian Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W. 2160)
Tel.: (02)9637 7147 Fax: (02)9682 7692

Dne 21. februarja 1999 je v Sydneyju umrla IDA KOVAČ, roj. Mihalič. Bila je stara okrog 60 let. Po rodu je bila iz Gradišča pri Obrovu. Ker je bil mož hrvaškega rodu, je bila pokopana na hrvaškem pokopališču v Rookwoodu. Več podatkov žal nimam na razpolago.

V ponedeljek, 26. aprila 1999, je v Prince Alfred Hospital v Sydneyju umrla Dragica Groznik, roj. Čoh. Luč sveta je zagledala 22. 10. 1938 v Zbelovem pri Poljčanah. Bila je hčerka Karla in Jožefine, roj. Šmit. Leta 1958 je odšla v Avstrijo in se kmalu poročila z Zvonkom, ki je po rodu iz Litije. Leta 1959 sta prišla v Avstralijo. Z družino sta živela v različnih krajih, nazadnje pa sta kupila hišo v Daptu (Wollongong). Pred leti sta vodila trgovino v Figtreeju. Oba sta bila zelo aktivna v tamkajšnjem društvu Planica, kjer sta rada sodelovala pri raznih prireditvah, med drugim tudi Kmečki ohceti. Oba sta rada nastopala v slovenskih narodnih nošah. Dragica je pred tremi leti zbolela na jetrih in se večkrat zdravila v tamkajšnji bolnici. Najbolj je trpela zadnje leto. Nekaj tednov pred smrtjo so ji v Prince Alfred Hospital presadili jetra. Operacija je uspela, žal pa so se pojavile komplikacije, ki jim je podlegla. Pred smrtjo je prejela sv. zakramente. Pokojnica zapušča poleg moža Zvonka še sina Roberta, ki je poročen s Tanjo, roj. Besednjak, hčerko Silvijo, poročeno z Nickom Charlesworthom ter vnuke Matejo, Wayna, Amando in Jamesa. Pogrebna maša za Dragico je bila opravljena v Figtreeju v petek, 30. aprila. Pokopana je bila na pokopališču Lakeside v Daptu.

V petek, 30. aprila 1999, je v železniški nesreči v St. Marys, NSW, preminul BOJAN SIROTKA. Rojen je bil v St. Marys 5. 6. 1966, krščen pa v Villawoodu. Ostale zakramente je prejel v St. Marys. Bojan je bil sin Jožeta in Ane, roj. Stare, ki sta po rodu iz okolice Leskovca pri Krškem. Poleg njiju zapušča tudi sedemletnega sina Aidana in petletnega Brendana ter sestro Antonijo in brata Roberta. Poslovilne molitve za Bojana so bile opravljene 7. maja v kapeli krematorija Pingrove. Sledila je upepelitev.

V ponedeljek, 10. maja 1999, je v Nyora Gardens, Smithfield, umrl RIHARD TWRDY. Rojen je bil 18. 2. 1910 v Novem mestu kot sin Riharda in Marije, roj. Brunskole. V družini je bilo osem otrok, Rihard je vse preživel in zadnji odšel s tega sveta. Kot mlad fant se je Rihard leta 1933 v Novem mestu poročil s Karolino Mihelin. Rodilo se jima je pet otrok: Karl-Drago, Milica in Jožica, Slavica in Silvo pa sta že med pokojnimi. Poleg teh zapušča tudi pet vnukov (Elizabeth, Gordon, John, Gail in Karen, Annmarie pa je že med pokojnimi) in sedem pravnukov. Rihard je prišel z družino v Avstralijo 12. 12. 1949. Zaposlil se je v železarni, v Aleksandriji, kot mašinist in ostal v tej službi vse do upokojitve. Rihard je vedno rad prihajal k slovenski maši, če je le dobil

prevoz. Prihajal je tudi na srečanje bolnikov in upokojencev. Zadnja leta je med drugim bolehal za sladkorno boleznijo. Snaha Jožica mu je ves čas požrtvovalno stregla na domu, le zadnjih par tednov je preživel v domu za ostarele. Pogrebna maša za Riharda je bila opravljena v naši cerkvi v Merrylandsu v sredo, 12. junija, nato pa smo ga spremili na njegovi zadnji zemeljski poti na stari del našega pokopališča, kjer že 17 let počiva žena Karolina.

V petek, 21. maja 1999 je v bolnici Fairfield umrla FRANČIŠKA BAVČAR, roj. Sluga. Luč sveta je zagledala 27. 11. 1906 v Dolenji vasi pri Senožečah. Bila

je hčerka Antona in Antonije, roj. Čehovin. Dne 10. oktobra 1927 se je v Senožečah poročila z Jankom Bavčarjem, ki je bil po rodu iz Ajdovščine. Zakonca Bavčar sta prišla v Avstralijo na ladji Anna Salen 26. 6. 1949. Sin Ivo je prišel nekaj časa pred njimi in bil najprej na obveznem delu v Zahodni Avstraliji, dokler se jima ni pridružil v Sydneyju. Po raznih krajših postankih v zbiralnih kampih sta delala na različnih mestih, na primer v tovarni radiev v Auburnu, tovarni kabljev v Liverpoolu, tovarni v Enfieldu in drugod. Pokojna Frančiška je bila od vsega začetka povezana z našim verskim središčem, s cerkvijo in sploh slovensko skupnostjo, prav tako vsa družina Bavčar. Bila je tudi cerkvena pevka še preden se je osnovalo versko središče v Merrylandsu, ko so bile slovenske maše po raznih cerkvah v Sydneyju in je cerkveno in narodno petje vodil pokojni Ludvik Klakočer. Pokojnica se je udeležila številnih dobredelnih akcij in je rada pomagala, kjer je bilo treba. Bila je najstarejša od sedmih otrok družine Sluga. Živi samo še sestra Justi v Mariboru. Zapušča tudi hčerko Vando, ki živi v Angliji, sina Borisa v Divači, sina Ivota v Liverpoolu, ki je poročen s Tejo, roj. Breclj, šest vnukov in vnukinj ter štiri pravnukinje. Znani so nam Miriam, ki je poročena s Henrijem Starihom, Bogdan, poročen z Elaine, roj. Skubla, Judita, ki je poročena s Frankom Skubla in pravnukinja Loren – na vse je bila pokojna Frančiška zelo ponosna. Po pogrebni maši smo pokojnico spremili na pokopališče v Liverpoolu, kjer že 28 let počiva mož Janko.

V nedeljo, 30. maja 1999, dvajset minut po drugi uri ponoči je v bolnici v Liverpoolu dotrpela IVANKA BULOVEC, roj. Baloh. Rodila se je 22. 6. 1938 v Mostah pri Žirovnici na Gorenjskem. Bila je hčerka Lovrenca in Malke in v daljnem sorodstvu s Francetom Prešernom. Ivanka je bila zadnja, katero je mati zibala v Prešernovi zibki, ki je zdaj v muzeju v Prešernovi rojstni hiši v Vrbi. Zakonca Baloh sta imela poleg Ivanke še tri hčere: Sonjo in Marico, ki živita v Mostah, Amalija pa je že med pokojnimi. Ivanka je bila poročena s Tonijem Bulovcem, ki je po rodu iz vasi Smokuc na Gorenjskem. Poleg njega zapušča tudi sina Tonija, hčerke Brigito, Majdo in Mileno in osem vnukov, doma pa že omenjeni sestri Sonjo in Marico. Pokojnica se je močno udejstvovala pri delu za ohranjanje slovenstva med našimi rojaki, najprej pri klubu Triglav, potem pa vse do zadnjega kot tajnica pri Slovenskem društvu. Nekaj časa je tudi urejala društveni list Slovenec. Ivanko smo poznali kot prijazno in vedno nasmejano osebo, tudi ko je bila že resno bolna. Znaki bolezni so se pokazali lani za veliko noč. Zdravniki so ugotovili levkemijo. Podvrгла se je številnim terapijam, ki so zavirale razvoj bolezni, kar pa je bilo združeno z bolečimi stranskimi učinki. Vse je Ivanka vdano in potrpežljivo prenašala in še vedno upala na ozdravljenje ali vsaj podaljšanje življenja. Nekaj tednov pred smrtjo je prejela zakramente Cerkve s svetim maziljenjem in popotnico. Pogrebna maša za pokojno Ivanko je bila opravljena 2. junija v Merrylandsu. Udeležilo se jo je veliko število ljudi. Po maši je sledila upepelitev v Rookwoodu. Kmalu zatem sta mož Toni in sin Toni z Ivankinimi zemeljskimi ostanke odpotovala

v domovino. V ponedeljek, 21. junija, je bila v farni cerkvi v Breznici maša zadušnica, nato pa je sledil pogreb na tamkajšnjem pokopališču.

V torek, 1. junija 1999 je v bolnici na Gold Coastu umrl MARJAN PERŠIČ. Rojen je bil 22. 8. 1923 v Kranjski gori na Gorenjskem. Bil je med prvimi imigranti, ki so po drugi svetovni vojni odpluli v Avstralijo. Razen zadnjih 14 let je živel in delal večinoma v Melbournu. Po pogodbi se je najprej zaposlil na železnici, nato v tovarni. Pozneje pa je imel odgovorne službe pri ABC (Australian Broadcasting Corporation). Za svoje delo pri Slovenskem društvu v Melbourne je prejel častno članstvo, Avstralija pa mu je dala AOM – Australian Order of Merit. Marjan je zbolel konec preteklega leta in se zdravil v tamkajšnji bolnici. Že takrat je ob obisku slovenskega duhovnika na Zlati obali prejel zakramente Cerkve. Več o pokojnem Marjanu je objavljeno na drugem mestu v tej številki Misli.

V torek, 8. junija 1999, je v bolnici v Penrithu umrl ANGELO BAJT, ki je bil rojen 30. 5. 1911 v Markičih (Kanalski Kolovrat), župnija Marijino Celje. Poročen je bil s Kristino Lidijo, roj. Trušnjak, ki je bila po rodu iz Arbide (Beneška Slovenija). Kristina Lidija je umrla v Penrithu 15. 5. 1996. Pokojni Angelo zapušča hčerko Marijo, ki je poročena s Kozmom Aldijem, Gabrijela ima z možem Pavlom hčerko Kristino ter vnuka Tomaža in Katarino. Najmlajši sin Tony pa ima z ženo Wendy, roj. Peters, dva sinova, Eddyja in Jaurea. Pogrebna maša za Angela je bila opravljena v soboto, 5. junija, v župni cerkvi sv. Nikolaja, Penrith. Pokopan pa je bil na pokopališču v Kingswoodu.

V nedeljo, 13. junija 1999, je na svojem domu v Port Kembla (Wollongong) umrl MIRO ZADEL. Rojen je bil 14. 10. 1933 v vasi Parje pri Pivki kot sin Venčeslava in Angele, roj. Kuret. V San Saba v Italiji se je poročil z Ivanko Udovič, ki je po rodu iz Koritnic. Poleg nje zapušča tudi sina Mirka, hčerko Angelo in štiri vnuke, v domovini pa še brata Jožeta in sestro Slavo. Pogrebna maša za pokojnika je bila opravljena v Daptu v petek, 18. junija, pokopan pa je bil na pokopališču Lakeside, Kanahooka.

V sredo, 16. junija 1999, je na svojem domu v Riverwoodu (Sydney) umrla VIDA KOVAČIČEK, roj. Kunstelj. Luč sveta je zagledala 26. 4. 1938 v Kranju. Pokojnica zapušča moža Josipa, hčerko Ano Marijo, sina

Janka, mamo Angelo ter brata Cirila in Vlada. Pogrebna maša je bila opravljena v krajevni župniji, pokopana pa je na hrvaškem pokopališču.

V sredo, 9. junija 1999, je v Canberri umrl MIRKO SKRBIČ. Rojen je bil 28. 9. 1929 v Orehovi vasi pri Mariboru. V Avstralijo je prišel okrog leta 1958. Poročen je bil s Cvetko Falež, ki je umrla v Canberri aprila 1966. Mirko zapušča sina Mirka ml., Cvetko, por. Jensen in Jerico, por. Hayward. Zapušča tudi še eno sestro, dve sestri in brat pa sta med pokojnimi. Pogrebna maša za Mirka je bila opravljena v katedrali sv. Krištofa, Manuka. Pokopan pa je bil na pokopališču Woden.

Naše iskreno sožalje vsem sorodnikom in domačim omenjenih pokojnikov. Naj jim Bog podeli druge darove svoje ljubezni! Pokojnikov ne pozabimo vključevati v svoje molitve in sveto mašo!

Iz bogoslužnega koledarja katoliške Cerkve v Sloveniji za navadno leto 1999

Nameni apostolata molitve za julij

- Splošni: Da bi bili kristjani z resničnim sprejemanjem bližnjega, posebno priseljenih bratov in sester, pričevalci ljubezni Boga Očeta do vseh ljudi.
- Misijonski: da bi se nova apostolska gibanja in organizacije v Cerkvi vse bolj zavedale svoje misijonske naloge.
- Slovenski: Da bi mogli razločevati ljubezen do svojega naroda od nestrpnega nacionalizma.

KRSTI:

DANIEL PETER TERLIKAR, North Strathfield, NSW. Oče Peter, mati Helen, roj. Vassily. Botra sta bila Robert Terlikar in Bobby Charalambous. – Sv. Rafael, Merrylands, 24. aprila 1999.

MATTHEW ALLAN in JOSHUA STEVEN QUINN, Erskine Park NSW. Oče Steven Allan Quinn, mati Ilona Anna, roj. Rozman. Botra je bila Gloria Hertel, krstni priči pa Craig in Carol Palmer. – Sv. Rafael, 8. maja 1999.

Novokrščenim, staršem in botrom naše iskrene čestitke. Bog daj, da bi malčki po prizadevanju staršev rasli v milosti pri Bogu in pri ljudeh!

POROKI:

IVO JOHN MATEŠIČ, Ainslie, ACT. Sin Ivana in Marije, roj. Kutin. Rojen v Sydneyju, krščen v cerkvi Karmelske Matere božje v Wentworthvillu, in JOANNA NICOLE JUDGES, Ainslie, ACT. Hčerka Antona Johana in June, roj. Aitken. Rojena v Sydneyju, krščena v Turrumurri. Priči sta bila Dayn Jackson in Amanda Allan. – Sv. Rafael, Merrylands, 15. maja 1999.

IGOR POČ, Fairfield West, NSW. Sin Antona in Rozalije Malnarič. Rojen v Novem mestu, krščen v Semiču, in VESNA DONA MARIJA LUKEŽIČ, Fairfield West. Hčerka Mirka in Marije, roj. Verzel. Rojena v Fairfieldu, NSW, krščena pri sv. Rafaelu, Merrylands. Priči sta bila Pavel Lukežič in Nataša Poč. – Sv. Rafael, Merrylands, med poročno mašo v soboto, 29. maja 1999.

Iskrene čestitke obema paroma z željo za obilico božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

PRVO SV. OBHAJILO smo imeli v Merrylandsu v nedeljo, 27. junija. Otroke je pripravila na ta dan katehistinja Carmen Fuderanan. Naslednji otroci so prvič pristopili h Gospodovi mizi: Robert, Joseph, Gregor in Daniel Kariž, Rebecca Andreson in Danica Krajnc. Naše čestitke srečnim otrokom! – Omenjena katehistinja, ki je obenem tudi naša pevovodkinja, bo kmalu začela za te otroke pouk za pripravo na sveto birmo.

DRUŽINSKA-MLADINSKA MAŠA je na sporedu vsako četrto nedeljo v mesecu. Takrat vabimo vse pretekle, lanske in letošnje prvoobhajance in birmance k sveti maši. Torej v nedeljo, 25. julija, nato 22. avgusta,

itd. Starše prosimo, da poskrbe, da bodo otroci imeli priložnost za redno sv. mašo in prejemanje zakramentov.

CANBERRA ima slovensko službo božjo v nedeljo, 18. julija in 15. avgusta ob štirih popoldne. Nato pa 19. septembra ob šestih zvečer. Lepo vabljeni na srečanje vaše skupnosti ob božjem oltarju, po maši pa imate priložnost, da se pogovorite z rojaki, ki tam živijo.

NEWCASTLE pride spet na vrsto za slovensko mašo v nedeljo, 29. avgusta. To je peta nedelja v mesecu. Kraj je isti: stolnica Srca Jezusovega, Hunter Street, Hamilton, ob šestih zvečer. Vsi lepo vabljeni!

ZLATA OBALA pride spet na vrsto za slovensko službo božjo v soboto, 14. avgusta, ob pol osmih zvečer v cerkvi Srca Jezusovega, Fairway Drive, Clear Water Island, Qld. Vsi lepo vabljeni!

PLANINKA, Cornubia, Qld., pride na vrsto v nedeljo, 15. avgusta ob 10.30 dopoldne. Ker je tretja nedelja, bo ta dan tudi redni piknik. Naslov je: 146 Redland Bay Road, Cornubia, Qld. Lepo vabljeni.

p. Valerijan

SVETI FRANČIŠEK ASISKI

MARIJA KMETOVA

TO

1. PRAVA BRATA

Kmalu za tem je videl Frančišek, kako je prišel plemič Bernard da Quitavalle k njemu in mu dejal: "Francesco, že dolgo te opazujem in poznam vse tvoje življenje. Videl sem te, ko si razgrajal po Assisiju in zapravljaj denar. Videl, kako so te oboževali tovariši in si se šopiril v najsijajnejših oblekah. Videl sem te, kako so te obkladali z norcem, kako si se odpovedal očetu, kako si popravljaj kapelice in nosil malto in težko kamenje. Kako si prosjačil od hiše do hiše. Slišal sem te v poslednjih časih, poslušam te vsak dan. Rad bi na samem govoril s teboj. Pa te povabim in prosim, da prideš nocoj k meni."

"Rad ustrezem Vaši prošnji, gospod de Quintavalle," je dejal Frančišek in prišel zvečer v njegovo bogato hišo.

Bernard da Quintavalle je Frančiška najpoprej pogostil, potem ga je pa izpraševal, kako je došel do novega življenja. Frančišek mu je vse povedal in dolgo v noč so tekle besede. Bernard je poslušal, zdaj pa zdaj je nemirno vstal, stopil k oknu in se zagledal v svetlo noč. Skovirji so se klicali, v dalji so se lesketale lučke v Perugiji. Potem je spet sedel k Frančišku, kakor olje so se izlivale besede Frančiškove vanj.

"Vitez sem hotel postati," je sklenil Frančišek, "in nisem se izneveril temu poklicu. A nisem vitez kakega pozemskega kralja. Več hočem biti; vitez Kralja vseh kraljev, služabnik Gospoda zemlje in nebes!"

Bernard je podprl glavo. Zamislil se je in dolgo ni izpregovoril. Frančišek ga je gledal in v srcu molil zanj. Tedaj je dejal Bernard da Quintavalle:

"Če kdo ne mara nič več tega, kar je bil prejel od svojega gospodarja, pa bodisi, da je to malo ali veliko,

kaj mu je storiti?"

"Vse naj da nazaj onemu, od katerega je bil prejel."

"Potem mi povej, Francesco, kako bi to napravil, da bi bilo najbolj všeč Gospodu."

Frančišek je pomislil in odvrnil:

"Nisem prišel sam do svoje poti, Bog mi jo je pokazal. Zato je tudi zdaj najbolje, da vprašava Njega, ki je naš Oče."

Zjutraj sta odšla v Cerkev sv. Nikolaja in spotoma se jima je pridružil Peter dei Cattani, ki je tudi hotel živeti kakor Frančišek. V polmraku so vsi trije pokleknili v cerkvi in se zatopili v molitev. Potem je stopil Frančišek k oltarju, odprl molitveno knjigo in bral na glas:

"Ako hočeš biti popoln, pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim in imel boš zaklad na nebesih."

Spet je odprl mašno knjigo in je bral v drugič:

"Kdor hoče iti za menoj, naj zataji samega sebe, naj vzame križ na svoje rame in naj gre za menoj."

In v tretje, je bral Frančišek:

"Tudi jim je zapovedal, da ni treba ničesar vzeti s seboj na pot."

Frančišek je zaprl knjigo in dejal:

"Brata, to je naše življenje in naše pravilo in je navdilo za vse one, ki bi se nam pridružili. Pojdita in storita, kakor sta slišala."

Bernard da Quintavalle je naglo vstal, odšel iz cerkve in se koj lotil dela. Pred cerkvijo sv. Jurija je pričel deliti svoje premoženje, Peter dei Cattani pa je storil prav tako.

Kako je zavrelo po Assisiju!

"Bernard da Quintavalle pojde za Frančiškom in deli

denar in vso lastnino!"

"Ni mogoče!" so vzklikali. Tekli so, da se prepričajo na lastne oči. Množica je napolnila trg, gnetli so se, stopali na prste.

Bernard je razdajal, Frančišek pa je stal poleg njega in hvalil Boga. Hrumelo je iz ljudi, vzkliki so se večali.

"Da smo dočakali kaj takega!" so dejali stari ljudje in zmajevali z glavo.

"Nov čas je prišel," je dejal nekdo, "denar izgublja svoj pomen."

Tedaj je prišel mimo tudi neki duhovnik, ki je bil kupil Frančišek kamenje od njega za zidanje cerkvice sv. Damijana. In obstal je in ostrmel. Domislil se je, da mu Frančišek ni kaj dobro plačal kamenja, in je dejal v mislih:

"Toliko denarja gre v nič, zakaj ne bi dobil tudi jaz?"

In glasno je rekel:

"Francesco, meni daj in mi plačaj! Dobro veš, da sem ti bil prepoceni dal ono kamenje. Ko tako razmetavate denar, bi pa že..."

Frančišek se je naglo okrenil, posegel v Bernardov plašč, zagrabil pest denarja in ga zalučal duhovniku v klobuk. In v drugič je zagrabil in zavpil:

"Gospod, ali je zdaj dovolj?"

Duhovnik je nekaj zamrmral, spravil denar in odšel. "Imenitno," je govoril sam sebi, "dobro kupčijo sem napravil. Zakaj bi je pa ne?"

A ko je šel dalje, so se mu bolj in bolj ustavljali koraki. Nekaj zoprnega je vstalo v njegovem srcu, nagubančil je čelo in se zamislil. "Grd sem," je dejal, "pohlepnost je v meni in žeja po denarju. Duhovnik sem, namestnik Kristusov – a Frančišek?"

Bolj in bolj ga je pekla vest. Dozorevala je misel v njem, da mora postati drugačen.

2. ISRALCI BOŽJI

Ko sta bila Bernard da Quintavalle in Peter dei Cattani oddala vse, kar ju je vezalo na zemljo, sta odšla s Frančiškom v nižino h kapelici Porcijunkuli; preskrbela sta si tako obleko, kakršno je imel Frančišek, in si za bivališče spletla iz vej skromno lopico. Brezmejno svobodno je bilo Bernardu in Petru. Kakor bi se jima bil odprl nov, ves drugačen svet, sta bila tudi v duši vsa prerrojena in sta venomer hvalila Boga, da je bil tako dober z njima. Vsi trije so razmišljali o Bogu, hodili h gobavcem in bili v samoti kakor onkraj zemlje.

Pa je stopil teden dni pozneje Frančišek iz gozdčica in zagledal mladeniča, ki je padel predenj na kolena in

vzkliknil: "Sprejmi me, Frančišek, v svojo družbo! Vse sem premislil, a le k tebi me vleče srce."

Frančišek se je zazrl v nežno lice in videl božji ogenj v očeh mladeniča.

"Pozdravljen!" je dejal in ga dvignil. "Iz Assisija si in Egidij ti je ime, kajne? Poglej, dragi moj Egidij, Gospod ti je podelil veliko milost. Pomisli, če bi prišel v Assisi cesar in bi si izbral kakega mladeniča, da bi bil njegov vitez, komornik ali zaupnik, kako bi bil dotični vesel! Pa zdaj, Egidij, koliko večje veselje je to, ko te je poklical najvišji Kralj in te izbral, da si Njegov vitez in najljubši služabnik!"

In prijel ga je za roke in ga predstavil Bernardu in Petru, rekoč:

»Bog nam je poslal še enega tovariša. Pojdimos v Assisi, da mu preskrbimo obleko!«

Vsi so odšli v mesto. Srečali so beračico, a Frančišek ni imel ničesar, da bi ji bil dal. Tedaj je dejal Egidiju:

»Dragi, podari ji iz ljubezni do Boga svoj plašč!«

Ves vesel je storil Egidij, kakor je želel Frančišek.

V mestu je dobil Egidij obleko in potem so šli k Porcijunkuli in so živeli vsi štirje v molitvi, stregli gobavcem, pomagali ljudem na polju in veselo kramljali z njimi. Zvečer so peli s kosci in žanjicami, sami so dejali, da so ioculatores Domini – igralci božji. Ljudje so se jih navadili, občudovali so njihovo dobro voljo in radost, še v noči so mislili nanje in njihove besede so zasejale tu in tam toplejšo misel na Boga. Frančišek je hodil z Egidijem od vasi do vasi in od mesta do mesta. Govoril je ljudem kakor prej v Assisiju, a marsikje so zmajevali le z glavami in niso poslušali Frančiška. Saj je bilo tedaj toliko puščavnikov in pridigarjev in vsak je govoril svoje in komu bi verjeli? Čeprav je Egidij še vedno dodal Frančiškovim besedam: »Le verjemite mu, dobro vam hoče,« vendar so menili ljudje, da sta bržkone potepenca in lenuha ali pa jima je stopilo vino preveč v glavo. Tudi Bernarda in Petra so ogledovali s sumnjo, časih so nagnali bose pridigarje, zapirali so vrata pred njimi in jim niso hoteli dati hrane in prenočišča. Trgovci in bogataši so jih črtili še bolj; bali so se, da ne bi ti bosjaki zmedli glav njihovim sinovom.

»Kaj bo, če bi tudi naš prišel do tega, da je najbolje vse razdati in se potepati po svetu! Zaradi Boga! Seveda, to pravijo kar tako. Kaj je to zlo, če kaj imamo? Mar smo ukradli? Kaj ni naše premoženje sad našega truda? Proč z njimi!«

Tako so sklepali ljudje in dejali:

»Ali vam je bilo treba, da ste razdali svojo lastnino? Kar brž odtod!«

Se nadaljuje

p. Bazilij

TONČEK IZ POTOKA

Mladinska povest

Nista imela dosti nad štiri leta, ko sta že z roko v roki priromala k njej. Sprva z Ančko in Ivanko, potem tudi sama. Še dobro se ju spominja. Tistikrat sta pritekla takoj po kosilu. Dasi je bila že pozna jesen v deželi, sta bila bosa. Saj njuni nožici še nista pomerili čevljev. Tako dolgo sta izbirala pisane trakove in se z njimi igrala za pečjo, da je izpod sivega neba začelo naletavati. Pod večer je bilo že vse belo, otroka pa bosa pri njej. Iz Potoka so prišli ponju z vozom...

»Tonček, Nežika!... V trgovino!« je mati zopet poklicala.

Neže ni bilo nikjer, pač pa je priteklo dečko.

»Kaj bom prinesel?«

»Tu imaš steklenico. Dve merici olja prinesi. Pa hitro, ker mi ga je zmanjkalo za solato!«

Tonček je dobil nekaj drobiža in steklenico. Takoj se je pognal čez mostiček na cesto. Mati so rekli, da se mudi. Torej mora teči, da ne bodo hudi...

Hitro je bil v Stični.

»Olja!« je povedal prijaznemu trgovcu in dobil od njega poleg skoraj polne steklenice tudi podobico s širokim, lepo izstriženim robom.

»Boglonaj!« se je zahvalil in stekel iz prodajalne. Toda pot domov se je bolj vlekla. Kar ni in ni hotelo biti zadnjega ovinka. Saj so se Tončkove misli izgubile Bog si ga vedi kje. Mimogrede je pozabil na mater, ki čaka na olje...

Tonček se je danes spomnil stare beračice Poharice, občinske reve, ki prosjači po stiški okolici in se tudi v Potoku večkrat oglasi. Saj je prijazna, le otrok, ki

Riše: Zorka Černjak

nagajajo, ne more. Pregarja jih, kjer jih dobi, in jim žuga s svojo grčevko. Hodi pa skrivljeno, da bi kmalu ne videla za ped pred svojim nosom. Saj gleda z glavo skoraj v svoj strgani čevljev... Takole!

In Tonček je – ne da bi se zavedal – oponašal Poharico: ukrivil je hrbet in globoko priklonjen nadaljeval pot.

Nenadoma pa: Plenk!

Steklenica, ki jo je nosil v desnici, se je preveč približala tlom. Udarila je ob kamen, ki je gledal iz ceste. Črepinje so zažvenketale med lužo olja v pesek in Tonček je preplašen obdržal med prsti samo steklenični vrat...

Potem pa v vek. »Mati ga čakajo, ko se jim mudi,« se je spomnil naročila, »on pa na cesti oponaša beračico. Kazen božja, da je s steklenico zadel ob kamen!« Kazen!

Toda tej sledi še druga – materina. Mati bodo segli na polico po šibo in bodo sprašili njegove hlače. Joj! Že zdaj ga skeli.

In sklenil je, da se ne prikaže v vežo. Domov je stekel po bližnjici čez brv in naravnost pod kozolec, kjer so imeli shranjen zapravljenček. Voz je imel sedež na privzdigo, pod njim pa prostor, v katerega je drobní Tonček kaj lahko zlezal. Sicer je moral ležati skrčen, a vendar si je izbral to skrivališče za svoj beg pred materino palico. Pokril se je s sedežem in globoko vzdihnil. Najraje bi umrl. Potem bi ga našli mrtvega in vse bi bilo odpuščeno. Ah!

Mati Marijana je zaman čakala svojega Tončka. Ni in ni se hotel prikazati izza ovinka. In tako se je mudilo s pripravo solate.

»Nesrečni otrok! Gotovo je zopet pri pajkovki ali pa

se igra kje na cesti.«

Ker ga le ni bilo od nikoder, je poslala za njim Ančko.

Sestri ni bilo treba daleč. Takoj za ovinkom je zagledala sredi ceste mastni madež in razbito steklenico. Vse ji je bilo jasno. Brata pa nikjer...

In ga tudi ni bilo na spregled prav do mraka. Ležal je pod sedežem očetovega zapravljenčka in čakal smrti, ki ga je pustila na cedilu. Vse ga je že bolelo od ležanja in pošteno mu je krulilo v želodcu. Zlasti še, kadar se je spomnil, da je bila danes na mizi njegova najljubša jed – mlečna kaša... A strah pred palico ga je držal v precepu.

Od časa do časa je privzdignil pokrov in pogledal skozi špranjo. Zdaj bo prišla noč in morda se ga bodo mati le usmilili in mu prizanesli.

Kmalu je slišal presunljive klice: »Tonček, Tonček!«

Vse popoldne so ga čakali. Ker ga le ni bilo od nikoder, jih je začelo skrbeti.

»Da se mu ni kaj pripetilo,« je plašilo mater.

»Skril se je, ker se boji, da bo tepen,« je med smehom uganil oče.

Toda z mrakom so se povečale tudi skrbi. Materina ljubezen je našla drug vzrok: »Morda je padel v potok...«

Iskali so ga okrog mlina in hiše, a hlapec in Janez sta morala ob potoku po dolini.

Medtem je mali grešnik le privzdignil sedež na očetovem koleslju ter prihuljeno stopil na hišni prag. »Mama, lačen!« je zavekal.

Takoj je dobil svojo skodelo mlečne kaše, ki ga je vse popoldne zastoj čakala na ognjišču. Nič ni bil tepen, le mati mu je rekla, preden se je skobacal na peč spat: »Veš, Tonček, drugič pa ne bo brez šibe!«

No, drugič bo tudi on bolj pazljiv. In stare Poharice ne bo oponašal nikoli več! Naka, nikoli več!

Ja pa zato drugikrat na poti iz Stične zagodel očetu tako, da se je dolgo spominjal.

Pravkar je Potokarjev Blaž z Mrzlega polja pripeljal nekaj vrč. Bil je dober prijatelj Pintarčkovega očeta in je navadno vselej, kadar je pripeljal v mlin ali prišel po moko, malo posedel na klopi pred hišo.

»Vroče je danes, kaj?« si je tistikrat brisal potno čelo.

»Če kmalu ne bo dežja, bo slaba. Še mlin bom moral ustaviti, ker bo v žlebu zmanjkalo vode.«

»Ha, ha! Potok bo kmalu suh, moje grlo je pa že! Imate morda kaj mokrega pri hiši?«

»Sadjevca še nimamo, z mlekom pa menda ne boš zadovoljen,« se je zasmel mlinar.

»Mar sem otrok? Za vroče dneve se prileže pivo,« se je namrdnil pol za šalo pol zares Blaž.

»No, saj lahko Tonček steče v Stično. Ti pa ta čas poseliš v senci.« In oče je že klical Tončka, ki se je motovilil nekje za hišo. »Hoj, k Boltiču pojdeš!«

Blaž je otroku naštel nekaj drobiža in mu naročil, naj prinese dva vrčka, da bo v tej vročini še oče enega zvrnil. »Pa mrzel mora biti kot led!«

Deček je stekel po preljubi cesti proti Stični...

»Kaj pa bi rad, Tonček?« se je gostilničar široko razkoračil pred malčkom. Dobro ga je poznal kakor vse Pintarčkove iz Potoka. Saj sta si bila z očetom dobra še iz šolskih klopi in menda celo v sorodstvu nekje v devetem kolenu.

»Dva vrčka piva, pa mrzla kot led!« je povedal Tonček, kakor mu je naročil Potokarjev Blaž.

»Viš ga, kako ti pove! Saj menda ne bo zate?« se je šalil gostilničar.

»Potokarjev in naš oča sta žejna.«

Debeli možak mu je že točil dva vrčka, da so bele pene na debelo silile preko roba in cmokale po tleh. »Kar gre čez rob, je pa tvoje,« se je še zasmel in Tonček jo je z vrčkoma v naročju mahnil proti domu.

Vroče je, presneto nazaj! Saj cesta žari, da te peče v podplate in se ti srajca prijemlje hrbta. Res je prijetno takole pritiskati mrzla vrča na prsi. Ah, kako hladi! Kako bo šele pohladilo, ko bo steklo po grlu... Dobro mora deti mrzla kapljica v taki vročini!

Tonček je modroval in modroval. Ni smel preveč hiteti, ker bi sicer pene ušle preko roba. Hop! Saj že tako kipe in polze po zunanji strani vrčev, da bo imel vso srajco mokro. Prepolno mero dajo v Boltičevi gostilni! Da bi se polivalo, je pa vseeno škoda!

Se nadaljuje

križem avstralske slovenije

PRI ČRNEM KOFETKU – V nedeljo, 23. maja, smo se z veseljem odzvali povabilu kulturnega odbora Verskega in kulturnega središča Kew, da ponovimo komedijo dvodejanko *Pri črnem kofetku*.

V dvorani se je takoj po sveti maši zbralo lepo število ljudi, kar nam je bilo v veliko zadoščenje. Patru Filipu toplja hvala za dobrodošlico in tople besede, gospe Dragi Gelt za podarjeno cvetje, članicam Društva svete Eme pa smo hvaležni za pripravljeno kosilo. Vsem navzočim pa hvala za pozornost in gostoljubnost.

Lep pozdrav vsem bralcem

Ema Bole Kosmina, Geelong, Victoria

Igralci iz Geelonga na odru dvorane v Kewju

KATOLIŠKE ŠOLE – Moram poslati to sliko za Misli, saj ni perfektna, pa vseeno. Dar naj bo za župnika Horvata iz Murske Sobote, ki se zavzema za katoliški vrtec. Upam in želim, da bi katoličani v Sloveniji resno začeli delati za privatne, tako imenovane katoliške farne šole, osnovne seveda. Le to je škoda, da niso tega naredili takoj po osvoboditvi in bi danes imeli za sabo že sedem šolskih generacij.

Ko sem jaz prišla v Avstralijo, so leta 1954, v fari kjer sem živela, že imeli tri razrede take šole. S prvim so

začeli leta 1952 v zelo primitivni leseni stavbi na stebrih. Učile so sestre reda Sisters of Mary.

Tudi katoličani v Sloveniji bi lahko poskusili kaj takega. Uspelo vam bo, če bo vsaka fara naredila vse, kar je v njeni moči. Lep pozdrav!

Marica Podobnik, Brisbane, Qld.

M. P. s platnom, ki ga je naslikala Maria Schultz

PETDESETLETNICO EMIGRANTSKEGA LAGERJA GRETA (55 kilometrov zahodno od Newcastle) bodo proslavili 22. avgusta 1999. Če bi bralci Misli radi več informacij o proslavi v Greti, lahko pokličejo Miha Ulceja, tel. (02)4968 4332 ali pa Orkun Ari, Community Settlement Worker, Ethnic Communities Council, Newcastle, tel. (02)4929 5880; fax (02)4929 5064. Lep pozdrav in vse najboljše vam želi

Marija Grosman, Cardiff, NSW

POKOJNI – Enaindvajsetega maja nas je v 92. letu zapustila Frančiška Bavčar ali Bavčarjeva mama, kot smo jo vsi klicali. Veliko let je bila članica pevskega zbora pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Na sliki jo vidimo, postavno gospo z belo 'boršeto', za njeno desno ramo stoji njena snaha Teja, druga na desni pa je vnukinja Mirjam, poročena Stariha, Tejina hčerka, ki je dolga leta orglala pri našem zboru. Ni to edinstvena družina? Tri generacije skupaj v zboru! Res zaslužijo pohvalo. Tudi to je delček naše izseljenske zgodovine.

Prijateljica družine **Milka Stanič, Grenville, NSW**

Pevski zbor v Merrylandsu ob blagoslovitvi podobe Marije Pomagaj, 11. december 1977

Misli, junij - julij 1999

Zahvala ob 85-letnici Marcele Bole

Tisočera hvala vsem, ki ste sodelovali,
hvala tudi tistim, ki ste pomagali.
Ta prireditvev ne bi bila mogoča,
če pater Metod ne bi prošnje odločil,
in pater Filip na pomoč priskočil.
Hvala Metki, ki je ta dan začela,
Draga Gelt pa delo vzela.
Skupaj smo sodelovale,
veliko materiala na kup zbrale.

Preveč ga je bilo, da bi vse v album šlo.
Draga Gelt je bistre glave,
skromnost njena vredna pohvale.
Brez Drage ta dan ne bi bil
tako uspešen, kot je bil.
Hvala vsem društvom za cvetlice,
razveselile bodo uvelo lice.
Društvu sv. Eme za čas po kosilu,
naj Bog povrne vam v plačilo.
Hvala upokojencem, ki ste album darovali,
ter vsem, ki ste se skupaj zbrali.

Lucija Srnc je diapozitive kazala,
skupaj z možem sta pomagala.
Ivanu Lapuhu tudi hvala lepa
za vse slike od začetka.
Hvala prav vsem za vsa darila,
hvaležna in presenečena je Marcela bila.
Kar je slovenska skupnost storila
ne bo šlo v pozabo,
album bo Slovincem v arhivu v uporabo.
Še enkrat hvala iz srca, družine
Bole, Roeder ter Stolfetova.

Draga naša Jožica Paddle Ledinek,
Slovensko versko in kulturno središče Kew
vam iskreno čestita ob vašem visokem priznanju
Member of the Order of Australia, ki ste ga
prejeli na področju medicinske znanosti. Veseli
smo, da Slovenci v daljni domovini prispevajo k
humanitarnim prizadevanjem za dobro
človeštva. Želimo vam, da bi bili v vašem poklicu
še naprej tako uspešni in požrtvovalni, prav tako
pa, da bi še naprej radi zahajali v naše središče
in z njim sodelovali.
Še enkrat in iz srca – čestitamo!

POLETNE OLIMPIJSKE IGRE – Slovenski športniki
so sodelovali in tekmovali na doslej vseh svetovnih
olimpijskih igrah (OI), poletnih in zimskih. Dosegli so
zavidljive uspehe in osvojili veliko olimpijskih medalj.
Tudi najstarejši še živeči olimpijec na svetu, stoletnik
Leon Štukelj, je Slovenec. Leta 1924 je na OI v Parizu
osvojil dve zlati medalji, leta 1928 na OI v Amsterdamu
eno zlato in dve bronasti, leta 1936 pa si je na OI v
Berlinu priboril srebrno medaljo. Seveda ne smemo
pozabiti Slovenskega telovadca Mira Cerarja, ki je
pritelovalil marsikatero olimpijsko in drugo medaljo.
Pod slovensko zastavo in kot predstavniki samostojne
države Republike Slovenije so slovenski športniki prvič
nastopili na zimskih OI februarja 1992 v Albertvillu.
Istega leta so prvič sodelovali na poletnih igrah v
Barceloni in potem leta 1994 na zimskih igrah v
Lillehammerju. Leta 1996 so nastopili na poletnih OI v
Atlanti in leta 1998 na zimskih v Naganu.

Sydneyjske poletne igre bodo za našo slovensko
reprezentanco tretje. Udeležilo naj bi se jih od trideset
do štirideset tekmovalcev; končno število in v katerih
disciplinah bodo nastopali zaenkrat še ni znano.

Olimpijski komite Slovenije (OKS) je tudi tokrat, kot že prej v Atlanti, dal pobudo za projekt Slovenske hiše – slovenskega promocijskega prostora - v Sydneyju. To je samostojen in finančno neodvisen projekt, ki je odvisen od pomoči sponzorjev oziroma pokroviteljev. Upam, da se bodo na pomoč odzvali slovenski klubi in društva širom Avstralije in si s tem pridobili kotic v Slovenski hiši za svojo promocijo.

In kako lahko sodelujete? S sponzorstvom Slovenske hiše v Sydneyju (znesek, ki ga sami lahko prispevate), z delom pri kulturnem programu v Sydneyju, s pripravo kulturnega programa v vašem kraju, ki bo objavljen v programu slovenskega dogajanja v Avstraliji v času OI. Lahko pa seveda sodelujete na vse zgoraj naštetih načine. Že vnaprej hvala za sodelovanje in prav lep pozdrav

Alfred Brežnik, ataše slovenske olimpijske reprezentance Sydney 2000

SNOWY MEN PICNIC – Na spominsko slovesno prireditev s plesom pod tem naslovom vas vabi Klub Triglav Sydney. Prireditev bo v klubskih prostorih Triglava v nedeljo, 18. julija 1999, z začetkom ob 13.00 uri.

Želja našega kluba je, da se ob 50. obletnici začetka gradnje največjega hidroenergetskega projekta v zgodovini Avstralije - Snowy Mountains Project - sreča čim več rojakov, ki so bili tam zaposleni. Na slovesnosti bomo podelili posebna spominska priznanja vsem bivšim delavcem na Snowyju.

Na to prireditev so povabljeni tudi častni gostje: Tanya Pliberšek, Federal Member for Sydney – House of Representatives in podpredsednica Parlamentarne skupine prijateljstva med Avstralijo in Slovenijo, Helena Drnovšek – Zorko, odpravnica poslov s Slovenskega veleposlaništva v Canberri, Alfred Brežnik, častni generalni konzul RS Sydney, Angela Fiumara, Corporate Communication media – Snowy Mountains Authority Cooma, Tony Mulvihill, bivši senator, p. Valerijan Jenko in p. Filip Rupnik iz Slovenskega verskega središča Merrylands, Mariza Ličan, urednica slovenskih oddaj na radiu SBS Sydney, Stanka Gregorič, urednica Glasa Slovenije.

Ob tej priložnosti bo Ivan Kobal predstavil prve izvode svoje nove knjige The Snowy – Cradle of a New Australia. Florjan Auser bo predstavil projekt Slovenci v Snowyju.

Slovenske organizacije nimajo popolnih naslovov vseh, ki so delali pri SMS, zato prosimo tiste, ki so bili tam zaposleni, da o srečanju obvestijo tudi druge rojake. Lahko pa se ti tudi sami javijo na uredništvo Misli ali Glasa Slovenije ali pa kar klubu Triglav. Na slovesnost povabite tudi vaše prijatelje drugih narodnosti, s katerimi ste delali. S seboj prinesite stare fotografije in vse druge spominke, ki pričajo o vašem delu na Snowyju.

Na slovesnosti v klubu Triglav se bomo spomnili tudi pokojnih delavcev s Snowyja, zato bomo nanjo povabili tudi vdove/vdovce bivših delavcev.

Jože Pahor, predsednik Triglava, Sydney, NSW

OKTET SUHA S KOROŠKE - Dragi rojaki, spet bomo imeli priložnost, da prisluhnemo ubranim glasovom pevcev okteta Suha s Koroške, ki nam v živo prinašajo slovensko pesem. Po nastopih pa bomo lahko ob veselih zvokih harmonikarjev Tria Lipuš celo zaplesali. Za rezervacije pokličite predsednike klubov, program pa je naslednji:

New South Wales in ACT: Petek, 30. julija, nastop ob 20.00 pri Slovenskem društvu Sydney.

Sobota, 31. julija, nastop ob 19.30 pri Slovenskem društvu Triglav.

Nedelja, 1. avgusta, pri sv.maši v Merrylandsu ob desetih dopoldne. Zvečer nastop na Slovenskem društvu Canberra.

Ponedeljek, 2. avgusta, nastop na High Court of Australia v Canberri za avstrijsko ambasado.

Torek, 3. avgusta zvečer nastop na Avstrijskem društvu Canberra.

South Australia: Sobota, 7. avgusta, nastop na Slovenskem društvu Adelaide.

Nedelja, 8. avgusta, sv. maša in koncert, Holy Family Slovenian Mission v Adelaidi.

Victoria: Četrtek, 12. avgusta, nastop ob sedmih zvečer v Slovenskem društvu Ivan Cankar, Geelong.

Petek, 13. avgusta, nastop ob 19.00 v avstrijskem društvu.

Sobota, 14. avgusta, koncert ob dveh popoldne na Melbourne-Boite Winter Festivalu, Southern Theatre ob

reki Yarri v centru mesta. Ob sedmih zvečer nastop v Slovenskem društvu Melbourne.

Nedelja, 15. avgusta, pri sv. maši v Slovenskem verskem in kulturnem središču sv. Cirila in Metoda v Kewju. Ob 14.30 nastop v Slov. društvu Jadran.

Lepo pozdravljeni

Jožica Gerden, tajnica SNS Vic. in ASK SSK

Znamke

Znamka ob 125-letnici ustanovitve Svetovne poštne zveze – Devetega oktobra 1874 so predstavniki 22 držav podpisali Bernski sporazum. Predlog sporazuma je sestavil visoki uradnik nemške pošte Heinrich von Stephan, ki je v takratnem obdobju odločilno zaznamoval razvoj pošte, danes pa ga slavimo tudi kot enega od ustanoviteljev Svetovne poštne zveze. Vizija takratnih snovalcev svetovnega poštne omrežja je postala stvarnost – pismo je bilo mogoče oddati na vsaki pošti, katere uprava je bila članica zveze.

Človek je začel udomačevati konja pred približno 6.000 leti. Domače konje delimo na polnokrvne, toplokrvne, hladnokrvne ter male konje in ponije. Na določenih območjih imajo nekatere pasme že zelo dolgo tradicijo vzreje. **Slovenski hladnokrvni konj** je srednje velik in težak konj, razširjen predvsem na območjih med Ptujem in Lenartom, na Notranjskem, Dolenjskem in v Posavju. **Ljutomerski kasač** je lahki konj z ljutomerskega območja, kjer so ga začeli vzrejati že leta 1884. Naslednje leto so ustanovili Dirkalno društvo za prirejanje kasaških dirk, ki so jih organizirali na cesti med Križevci in Ljutomerom. **Slovenski toplokrvni konj** je potomec nemških in angleških polnokrvnih žrebcev in je pasma, ki šele nastaja. Vzreajo jih za terensko jahanje, preskakovanje ovir... **Lipicanec** – konji te plemenite pasme so nastali v kobilarni Lipica, s križanjem španskih, napolitanskih, arabskih in drugih žrebcev z domačimi kraškimi kobilami. Žrebeta so ob rojstvu rjave, lisičje ali mišje barve in kasneje postopoma pobelijo. Lipincanci so izredno primerni za dresuro in sodijo med najelegantnejše jahalne in vozne konje.

Svetovno prvenstvo reševalnih psov – Ljubljana je bila od 1. do 4. julija 1999 gostiteljica 5. svetovnega prvenstva reševalnih psov. Organizacijo te prireditve je prevzelo Društvo vodnikov reševalnih psov Slovenije. Na letošnjem svetovnem prvenstvu so se udeleženci preizkušali v tekmovalnih disciplinah: poslušnost in premagovanje ovir, sledenje, iskanje pogrešanih oseb v naravi in iskanje ljudi v ruševinah.

Hvala gospe Mauri Vodopivec iz Južne Avstralije za poslano znamke.

Marjan Peršič - časopisni urednik, novinar, društveni delavec, svetovalec...

22. 8. 1923, Kranjska gora - +1. 6. 1999, Zlata obala

Če bi kdo moral napisati zgodovino avstralskih Slovencev, je to gotovo Marjan Peršič, veliki povezovalac Slovenstva – človek, ki je poslušal, modro presojal in pravilno svetoval.

Že po prvih dveh zabavah v zgodnjih petdesetih letih je majhna skupina Slovencev začutila potrebo stalne organiziranosti slovenske skupnosti. Devetnajstega decembra 1954 je bil na prvem občnem zboru izvoljen prvi odbor Slovenskega kluba Melbourne. Marjan Peršič je bil vanj izvoljen kot podpredsednik in je v njem deloval kot predsednik, podpredsednik in odbornik do svoje upokojitve in odhoda na topli avstralski sever 1988.

Takoj po ustanovitvi društva so začeli z majhnimi listi, ki so ljudi obveščali o delovanju kluba. Marjan se je kot dober komunikator takoj vrgel v delo in leta 1965 s pomočjo sodelavcev izdal prvi tiskani Vestnik. Tako je Vestnik prihajal v slovenske hiše po Avstraliji in Marjan je bil njegov urednik in upravnik skoraj 30 let.

Tudi pri graditvi novega slovenskega doma leta 1972/73 je imel Marjan Peršič levji delež. Ne samo, da je delal fizično, tudi Vestnik je prinašal mesečna poročila in obvestila o delu na slovenskem elthamskem hribčku.

Odboru Slovenskega društva Melbourne je po dolgem posredovanju v začetku leta 1975 uspelo dobiti oddajo v slovenščini. Glavno zaslugo je spet imel Marjan Peršič. Trinajstega maja 1975 sta naša slovenska pesem in beseda prvič zaplavali po radijskih valovih avstralskega kontinenta. Prvega aprila 1984 je prišlo do ustanovitve koordinacijskega odbora slovenskih društev v Viktoriji, v katerega so bila sprejeta vsa slovenska društva v Viktoriji ter predstavniki radia 3EA in Vestnika. Marjan je imel važno posvetovalno vlogo. Na njegov predlog se je kasneje preimenoval v Svet slovenskih organizacij Viktorije, ki deluje še danes.

Za svoje delo v slovenski skupnosti je bil Marjan Peršič ob dnevu Avstralije 1989 odlikovan z Australian Order of Merit, kar je dosegla samo peščica Slovencev.

Marjan, ustvaril si si spomenik, ki je trdnjši od bronastega, in ga čas ne bo nikoli uničil – delal si za naš slovenski narod na tej oddaljeni peti celini.

Peter Mandelj, Melbourne

Marjan Peršič, ki smo ga spremljali na poti tja, od koder ni vrnitve, je bil popolnoma predan novemu življenju na tujih tleh, v veliki meri v prid slovenske skupnosti.

Že kmalu po drugi svetovni vojni se je zaradi razrvanosti na evropskih tleh zatekel v Avstralijo, kjer je našel varnost in mir.

Na začetku je pogodbeno delal v tovarni in na železnici. Potem so ga poslali v bolnišnico, kjer so ga že zaposlili kot pomožnega uradnika. Tudi tokrat je ostal v Melbourne in se že leta 1963 pridružil Australian Broadcasting Corporation (ABC). Po šestih letih je prišel na mesto blagajnika za plače. Na tem delovnem mestu je ostal 14 let. Med tem časom mu je ABC zaupala mesto glavnega upravnika finančnega oddelka, neverjetna odgovornost v tej veliki državni medijski korporaciji.

Marjan je bil družaben človek, ki je bil tako kot med Slovenci tudi v službi na ABC vedno navzoč pri družabnem življenju kolektiva. Leto 1985 je za Marjana pomenilo začetek upokojske dobe. Po treh letih se je preselil v sončno deželo, na sever Avstralije, saj mu je tamkajšnje podnebje po njegovem mnenju preganjalo depresijo starosti.

Marjan je živel polno življenje, saj med drugimi zapušča sina Tončka z družino, pastorka Magdo in Johnija z družinama, s Karen pa bi letos obhajala 20 let skupnega življenja. Za svoje nesebično delo v slovenski skupnosti je med drugim prejel častno članstvo Slovenskega društva Melbourne, avstralska vlada pa mu je podelila visoko odlikovanje Australian Order of Merit.

Po njegovi zaslugi bo delo izseljenske družine v Avstraliji ostalo zabeleženo za naše potomce v drugem tisočletju.

Ivo Leber, Melbourne

Pisma o slovenščini našim rojakom v Avstraliji, XII.

Mirko Mahnič

So knjige, ki jih vsakomikani narod mora imeti. To so Sveto pismo, zatem pa slovnica in slovar njegovega jezika. Slovenci moramo biti glede tega nadvse samozavestni. Natisnjeno celotno Sveto pismo smo dobili že leta 1584, prevedel ga je **Jurij Dalmatin** – bili smo sedemnajsti med narodi, ki so to velikansko dejanje uresničili. Tudi kar zadeva slovnico in slovar je naš obračun imeniten.

SLOVNICE - Hkrati z našim prvim prevodom Svetega pisma smo dobili tudi prvo slovnico: *Articae horule* (Zimske urice – kako prijeten naslov), napisano v latinščini v črkopisu 'bohoričiči', katero smo zatem pisali in tiskali kar 250 let. Kasnejše slovnice bomo samo omenjali, čeprav bi mnoge zaslužile daljšo omembo.

V 18. stoletju: **Kapucin o. Hipolit** napiše latinsko-nemško slovnico. Korošec **Ožbalt Gutsman** natisne 1777 slovnico v nemščini, ki je doživela kar šest izdaj. Menih **o. Marko Pohlin** 1768 izda *Krajnsko gramatiko*. Duhovnik **Mihael Zagajšek** 1791 natisne slovensko gramatiko (v nemščini).

V 19. stoletju: **Jernej Kopitar**, naš slovničarski prvak, 1808 objavi v nemščini pisano slovnico, ki temelji na živem ljudskem jeziku. **Valentin Vodnik** 1811 izda *Pismenost ali gramatika za prve šole*. Istega leta **Vincenc Franul** v Trstu da natisniti slovensko slovnico (v italijanščini). **Leopold Šmigoc** 1812 v Gradcu objavi slovensko slovnico (v nemščini). Slovnica **Blaža Kumerdeja** (1728-1805) je ostala v rokopisu. Tudi slovnica **Jurija Japlja** (1744-1806), prevajalca novega prevoda Svetega pisma, je ostala v rokopisu – zglede mu je bil naš prvi slovničar **Bohorič**. Duhovnik **Peter Dajnko** 1824 izda slovnico (v nemščini) in skuša uvesti nov črkopis 'dajničico', ki se ni uveljavila. Menil je, naj bi Slovenci pisali kar v treh književnih jezikih: kranjskem, koroškem in vzhodno štajerskem. Duhovnik **Franc Metelko** je 1825 dal v tisk svojo slovnico (v nemščini) in tudi izumil svoj črkopis 'metelčico', ki se tudi ni uveljavila. Ta slovnica po splošni oceni "velja za najboljšo v starejšem času". Duhovnik **Anton Murko** je 1832 v Gradcu izdal slovnico (v nemščini). Bil je prvi med slovničarji, ki je uporabil črkopis z imenom 'gajica', ki je še danes v veljavi. **Ivan Navratil** je 1859 napisal jedrnatno slovnico za sodne uradnike. Istega leta je **Matija Majar Ziljski** izdal *Slovnico za Slovence*, "učbenik gospodske slovenščine". Zatem je 1863 prišla na svetlo imenitna slovnica **Antona Janežiča**, ki je doživela deset izdaj. Tudi **Fran Levstik** je okoli 1866 objavil odlomke iz svoje načrtovane znanstvene slovnice. 1881 je v Gradcu izšla **Šumanova** slovnica. V letih 1893 do 1895 je frančiškan **Stanislav Škrabec** s spisi *Nekoliko slovnice za poskušnjo snoval načrte za svojo slovnico*.

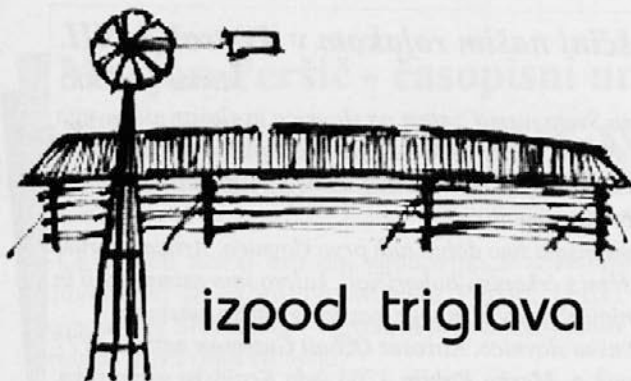
V 20. stoletju: 1916 je izšla znamenita, večkrat ponatisnjena **Breznikova** Slovenska slovnica za srednje šole. 1922 je izšla **Štrekljeva** *Historična slovnica*. Od 1922 do 1953 je izhajala *Historična slovnica* **Frana Ramovša**. 1940 je izšla še danes veljavna slovnica štirih jezikoslovcev: **Bajca, Rupla, Kolariča in Šolarja**. In nazadnje: 1976 je **Jože Toporišič** objavil svoje življenjsko delo, *Slovensko slovnico na skoraj 600 straneh*.

SLOVARJI - 16. stoletje: 1592 Dalmatinov prijatelj **Hieronim Megiser** da natisniti *Slovar štirih jezikov* – nemški, latinski, slovenski, italijanski; to je bil vse do Pohlina edini tiskani slovar, ki je upošteval slovenščino.

17. stoletje: *Latinsko-slovenski slovar* **Matije Kastelca** (1620-1688) je zgubljen.

18. stoletje: *Nedokončan je ostal trojezični slovar* (lat.-nem.-slov.) o. **Hipolita** (1620-1722). 1781 je **Marko Pohlin** izdal *Tu malu besediše treh jezikov* (slov.-nem.-lat.). V uvodu je lepo napisal: "Tej bukvi bi znal eno ime uljnjak dati, v katere 24 panjev, polnih satovja, medu in voska... to je: tolikanj besedi, katere je kranjska čebela po abecedikarski vrsti skup znosila..." 1789 je **Ožbalt Gutsman** v Celovcu izdal *nemško-slovenski slovar*. Prav tak slovar **Mihaela Zagajška** (1739-1827) je ostal v rokopisu. **Valentin Vodnik** je bil vnet zbiratelj slovenskih besed, poudarjal je, da je "kranjski jezik sam na sebi bogat, le ljudje smo revni na besedah". Slovensko-nemški slovar **Blaža Kumerdeja** je ostal v rokopisu. Tudi **Urban Jarnik** (1784-1844) je vneto nabiral besede ziljskega narečja. **Anton Murko** je 1833 izdal tako nemško-slovenski kot slovensko-nemški slovar. Poglavitno slovarsko delo **Mateja Cigaleta** je 'Wolf' slovensko-nemški slovar – 1860. 1894 in 1895 je izšel veliki slovensko-nemški slovar **Maksa Pleteršnika** (ponatis 1974). V letih 1970 do 1991 pa je izhajal težko pričakovani *Slovar slovenskega knjižnega jezika* (SSKJ) z mnogimi sodelavci v petih knjigah, po več kot na 5000 straneh.

Morda je bilo tokrat nekaterim malo dolgčas – pa vendar te reči moramo Slovenci vsaj za silo poznati. Lepe pozdrave.

izpod triglava

NA BREZJAH je v soboto, 19. junija potekalo 31. romanje bolnikov, invalidov in ostarelih, ki ga je letos vodil koprski škof Metod Pirih. Na tokratnem srečanju, se je zbralo blizu sedem tisoč ljudi. Škof Pirih je v pridigi vsem navzočim, pa tudi poslušalcem radia Ognjišče, ki je mašo neposredno prenašal, zaupal svojo osebno izkušnjo boleznin in trpljenja. Med drugim je dejal, da ljudje velikokrat iščemo razloge, zakaj trpljenje. Kristus trpljenja ni razlagal. Le s svojim zgledom nam je pokazal, kako naj trpljenje sprejmemo. Trpljenja ne nosimo sami. Kristus, ki v nas živi, nam daje moč in obenem zgled, da trpljenje lahko prenašamo. Koprski škof je lansko leto, nekaj dni pred tem, ko naj bi obiskal rojake v Avstraliji, obležal zadet od srčne kapi.

T. G.

TRIDESET DNI MED SLOVENCMI V MELBOURNU je naslov knjige, ki je tik pred koncem meseca junija izšla v Ljubljani. Napisal jo je zobozdravnik Velimir Vulekič iz Domžal, ki je lansko leto z Lubom Pirnatom obiskal rojake v Viktoriji. Knjižica je nastala kot dnevniški zapis, ki mu je avtor dodal nekatere zgodovinske podatke in jih povezal s svojimi vtisi ob srečanju s Slovensko skupnostjo v omenjenem kraju.

T. G.

SEMINAR O VAROVANJU ARHIVSKEGA GRADIVA sta v tednu po prazniku dneva državnosti organizirala Urad za Slovence v zamejstvu in po svetu in Arhiv Republike Slovenije. Nanj so povabili posameznike, ki v slovenskih skupnostih med izseljenci skrbijo za zbiranje tovrstnega gradiva. Udeleženci seminarja so prišli iz Avstralije, Argentine, Združenih držav Amerike in Kanade, od tega jih je bilo kar polovica s petega kontinenta. Organizatorji so k sodelovanju povabili Zgodovinski arhiv Ljubljana, Pokrajinski arhiv Koper, Zgodovinski arhiv Ptuj, Nadškofijski arhiv Ljubljana, Inštitut za slovensko izseljenstvo, Narodno in univerzitetno knjižnico, Slovensko kinoteko ter državni zbor. Udeleženci seminarja so se pri ogledu arhivov seznanili tudi s pravili hranjenja gradiv in ravnanjem s pomembnimi dokumenti in zapisi.

T. G.

SPRAVNI DNEVI NA MNOŽIČNIH GROBIŠČIH

Mesec junij je v naši polpretekli zgodovini zaznamovan s tragičnimi dogodki, ki se jih zaenkrat spominjamo le z bogoslužji. Ta pa predstavljajo nekak spraven dan na duhovni ravni. Sedanja oblast namreč še ni bila sposobna dostojno poskrbeti za množična grobišča, ne za mrliške liste, še manj pa za popravo krivic. Ti spraven dnevi so v Lajšah nad Cerknim, v Teharjah in v Kočevskem Rogu. Prva med njimi je bila na kočevskem ob grobišču pod Krenom. Slovesnost, na kateri se je zbralo pet tisoč ljudi, se je začela z mašo, ki jo je daroval ljubljanski nadškof in metropolit dr. Franc Rode. Ta je v pridigi najprej razčlenil zločinskost komunističnega režima in poudaril, da so ti dogodki globoko vrezani v narodovo zavest. Soočiti se z njimi je naša moralna dolžnost in pogoj odprte prihodnosti. Nato pa je poudaril, da so to naše slovenske žrtve in zato pripadajo vsemu narodu kot breme, pa tudi kot vir milosti. "Tako nas te žrtve, namesto da se ob njih še naprej razhajamo, lahko združujejo in

povežejo na temelju čiste in preproste človečnosti, ter ustvarijo med nami novo enotnost. Dajejo nam možnost, da se ob njihovi strašni usodi sami prečistimo, zavržemo sovraštvo, ki jih je peljalo v smrt ter obnovimo skupni narodni spomin ter najdemo pot do narodne sprave." Maši je sledila še spominska slovesnost. Velika večina ljudi, ki so se udeležili slovesnosti pod Krenom, se je zatem napotila v Kočevsko Reko. Tam je nadškof Rode posvetil nadomestno župnijsko cerkev sv. Janeza Krstnika. Stara je bila porušena januarja leta 1954. Slovesnosti se je udeležilo tudi več kot 50 duhovnikov, pa tudi potomci kočevskih Nemcev iz Celovca, ki so zapeli dve pesmi. Gradnjo cerkve je financirala vlada kot simbolno nadomestilo za številne cerkve in znamenja, ki jih je na Kočevskem prejšnja komunistična oblast porušila.

T. G.

ŠESTI TABOR SLOVENCEV PO SVETU je potekal predzadnjo soboto v juniju v Zavodu sv. Stanislava v Šentvidu nad Ljubljano. Srečanje se je začelo s sveto mašo, ki jo je daroval nadškof v pokoju Alojzij Šuštar, z njim so somaševali še monsinjor Jože Škerbec, odgovoren za dušnopastirstvo v Argentini, p. Metod Ogorevc iz Avstralije, Stanislav Cikanek iz Londona in Janez Rihar iz Rafaelove družbe. Šuštar je v pridigi naglasil pomen kulturne in duhovne dediščine, ki sta zlasti v izseljenstvu tesno povezani z materinim jezikom.

Osrednji del programa je bil tokrat posvečen okrogli mizi z naslovom: Sistemi in možnosti učenja slovenščine doma in po svetu. Po uvodnem pozdravu Boštjana Kocmurja so s predstavitvami nastopile učiteljice in učitelji slovenskih šol v zamejstvu in izseljeništvu. Iz Avstralije so referat o organizaciji slovenskega šolstva v Viktoriji in o težavah s katerimi se srečujejo pripravile Draga Gelt, Veronika Smrdel in Lidija Lapuh, predstavil pa ga je Tone Gorjup. Ogranizator srednješolskega študija v Argentini Marko Bajuk iz Mendoze je predstavil tri stopnje tečajev in visokošolski študij v tej državi. Za njim je spregovorila še Alenka Šifrer iz Buenos Airesa. S statističnimi podatki je predstavila slovensko šolstvo in njegove potrebe v argentinski prestolnici in tudi drugod in poudarila pomen obiska tamkajšnjih maturantov v Sloveniji, ki ga organizira društvo Slovenija v svetu. Na Avstrijskem Koroškem so razmere durgačne. Tudi država podpira dvojezično šolstvo, vendar pa je marsikaj odvisno od prizadevnosti učiteljev. O tem in o novostih, ki jih pripravljajo je govoril Miha Berginc. Težave s katerimi se srečujejo majhne slovenske skupnosti sta predstavila še izseljeniški duhovnik iz Belgije Lojze Rajk in Anton Zore iz Linza. Za vsemi temi je spregovorila še Jana Zemljarič Miklavčič s Filozofske fakultete v Ljubljani in predstavila ponudbo univerze, od tečajev slovenščine pri nas do lektoratov na več deset tujih univerzah po svetu.

T. G.

AMERIŠKI PREDSEDNIK BILL CLINTON je med svojo turnejo po evropskih državah 21. junija obiskal tudi Slovenijo. Po sprejemu na brniškem letališču ga je v predsedniški palači sprejel Milan Kučan, zatem pa še Janez Drnovšek. Temu je sledil obisk parlamenta in nato Clintonov govor na Kongresnem trgu. Od tam je ameriški predsednik z družino in ožjim spremstvom odšel na Brdo pri Kranju, kjer se je udeležil svečane večerje. Na njej so bili navzoči tudi vidnejši predstavniki slovenskega političnega, kulturnega,

znanstvenega in javnega življena. Ker so navzoči tudi predsedniki parlamentarnih strank, je to hkrati tudi srečanje predsednika Clintona z opozicijo. Z večerjo se je dejansko že končal uradni del obiska. Tega si bomo gotovo najbolj zapomnili po njegovem govoru na Kongresnem trgu. Clinton je dejal, da je Slovenija dobra partnerka in odlična kandidatka za zvezo NATO in dodal, da mora biti tudi Srbija del nove Evrope, toda prej mora reči "ne" režimu Slobodana Miloševića in izbrati pot, ki jo je izbrala Slovenija. Zatem se je zahvalil naši državi, ker je v krizi v Jugoslaviji podprla zvezo NATO in pomagala kosovskim Albancem. Pred osmimi leti je Milošević napadel Slovenijo - toda Slovenija se je uprla, uspela in poudarila, da se "to ne bo več zgodilo". To morajo reči vsi narodi Evrope - demokracija, strpnost in človekove pravice morajo vladati povsod. Zgraditi moramo združeno in demokratično Evropo, ki bo prvič v zgodovini živela v miru. Za konec se je ustavil še pri Prešernovih verzih, ki smo jih sprejeli za našo himno. Ti govorijo o tem, kakšna naj bi bila prihodnost Evrope. "Žive naj vsi narodi... ne vrag, le sosed bo mejak!" Predsednik Clinton je govor končal z zahvalo in pozdravom God bless you!

T. G.

NAGRADA ZA NAJBOLJŠI SLOVENSKI ROMAN - Na večer pred praznikom sv. Janeza Krstnika je ljubljanski Rožnik zaživel, saj se je na Cankarju tako priljubljenem vrhu zbrala množica ljudi. Nekateri med

njimi so si zaželeli sprehoda, drugi kresovanja, spet drugi klepeta s prijatelji. Večina pa se je zbrala med cerkvijo in gostilno z namenom, da sreča letošnjega kresnikovega nagrajenca. Nagrado kresnik za najboljši roman minulega leta je tokrat prejel Drago Jančar. Dodelila mu jo je žirija pod vodstvom Vena Tauferja za roman Zvenenje v glavi. V ožjem izboru za nagrado so bili razen Jančarjevega še romani Potovanje predaleč Evalda Flisarja, Milovanje Nine Kokelj, Cesta s cipreso in zvezdo Alojza Rebule in Con brio Brine Švigelj Merat. Nagrada kresnik znaša milijon tolarjev. Jančarjev roman Zvenenje v glavi je izšel lani pri Mladinski knjigi. Skoraj istočasno je izšel prevod v nemščini, v pripravi pa so že prevodi v madžarščini, poljščini in makedonščini. Letošnjega nagrajenca so že pred komisijo izbrali slovenski bralci, saj je prva naklada dokaj hitro pošla. V romanu Zvenenje v glavi se prepletata dve zgodbi: prva o uporu v jetnišnici in druga o judovskem uporu proti rimskim zavojevalcem. Na vprašanje, kje je dobil idejo za nagrajeno delo, je Drago Jančar odgovoril, da je prve zapiske napravil že v zaporu, kjer je doživel manjši upor jetnikov.

T. G.

ROMANJE TREH SLOVENIJ bo 1. avgusta 1999 na Svete Višarje. Ob 8. uri bo križev pot (peš do vrha). Ob 10.30 bo v Domu dr. Lamberta Ehrlicha predavanje dr. Janeza Zdešarja. Ob 12. uri bo v romarski cerkvi maša, ki jo bo daroval beograjski nadškof dr. Franc Perko.

Fr. Janez Tretjak, OFM
 Holy Family Slovenian Mission
 51 Young Ave, W. Hindmarsh, S.A. 5007
 (P.O. Box 479, Welland, S.A. 5007)
 Tel.: (08) 8346 9674 Fax: (08) 8346 3487

Triindvajsetega maja smo med sveto mašo sprejeli v občestvo Cerkev in božje družine LUKA ALEŠA SCANDRETT - SMITH. Starši oče Daiel in mama Silvana, roj. Poklar. Silvana je zvesta naši skupnosti. Že kot majhna punčka je bila vključena v našo skupnost, najprej pri mladinskem pevskem zboru, pozneje pri radijskih oddajah. Rada je brala in še danes je, če potrebujemo bralca, vedno pripravljena pomagati. Zato je bil ta krst še toliko večji praznik za naše cerkveno občestvo. Za botre sta izbrala Rosemary Poklar in Andrewa in Cindy Paton. Staršem naše iskrene čestitke, malemu LUKCU pa želim, da bi bil zdrav in bi rasel v modrosti in milosti božji!

Enajsti junij je bil za rojake v Južni Avstraliji spet posebno doživetje. Pri nas so gostovali znani operni pevec baritonist Marko Fink, ki se je rodil v Argentini in

zdaj živi v Sloveniji, sopranistka Vivien Falež iz Canberre, ki študira v Evropi, spremljala pa ju je pianistka Nataša Valant iz Slovenije. Koncert je bil v mestu, v cerkvi binkoštni skupnosti. Za to cerkev smo se odločili zaradi izredne akustike in ker imajo koncertni klavir, tako da je bilo prihranjenih veliko stroškov in skrbi. Koncerta se je udeležilo malo nad sto ljudi, večina Slovencev, nekaj Avstralcev in drugih narodnosti (tudi Argentinec). Marko in Vivien sta nas s svojima čudovitima glasovoma

navdušila, tako da je koncert vse prehitro minil. Po koncertu smo podarili nastopajočim šopke in knjigo Ivana Burnika Legiša V zorenju duše. Nato smo klepetali še skoraj celo uro. Naslednji dan, v soboto zjutraj, so si gostje ogledali našo slovensko cerkev. Gospod Marko je bil prijetno presenečen, ko je videl v alpskem slogu grajeno cerkev, delo naših slovenskih rojakov. »Cerkev je kraj, kjer se v tujini najbolj ohranja slovenska beseda, vztrajajte,« je rekel na koncu pogovora. Tu smo g. Marku in g. Nataši poklonili še umetniško poslikana nojeva jaca, delo našega pesnika g. Ivana Legiša. Ob koncu smo si zaželeli, da nas še večkrat obiščejo in s pesmijo prinesejo slovensko ljubezen do domovine in Boga.

Med veselimi dogodki pa je na obisk prišla tudi božja dekla smrt in iztrgala iz naše skupnosti dva člana.

Šestindvajsetega maja se je v Ballanu, Victoria, smrtno ponesrečil Marijan Johny Likar (Matt). Marijan se je rodil 1. oktobra 1961 v Adelaidi, kjer je preživljal svojo mladost z mamo Pavlo in očetom Marjanom ter sestro Silvijo in bratom Edvardom. Dokončal je šolo in študij. Rad je imel naravo, zato je zadnjih pet let preživljal na svojem kolesu in prenočeval v šotoru pod milim nebom. Bil je vključen v skupnost Drevesa življenja, delal za Mednarodno amnestijo, skratka vedno je ščitil naravo. Veliko je bral, knjiga je bila njegova življenjska spremljevalka. Pisal je tudi kratke črtice in pesmi ter lani prejel drugo nagrado za kratko povest. Zadnjih sedem mesecev je kolesaril po Indiji, Maleziji in Tajski. Ko se

je vrnil v Avstralijo, se je ustavil pri bratu Edvardu v Victoriji. Od tam se je hotel vrniti k staršem in sestri v Adelaido, pa ga je, ne po njegovi krivdi, zbil avto in za posledicami nesreče je umrl. Pogrebna maša je bila 2. junija v kapeli Centennial Park, nato pa je bil upepeljen in pokopan na istem pokopališču.

Naj počiva v miru. Mami Pavli, očetu Marjanu, sestri Silviji in bratu Edvardu z družinama izrekamo naše sožalje.

Na praznik apostolov Petra in Pavla pa je za posledicami nesreče v bolnici Royal v Adelaidi umrl Jožef Kotnik. Pokojni se je 27. oktobra 1932 rodil v Ribnici na Pohorju, kjer je tudi hodil v šolo. Izučil se je za strugarja. Kot veliko naših rojakov je tudi njega zvalo v obetajoči svet. Tako sta z zaročenko Štefko odšla v Avstrijo, kjer sta se 25. maja 1957 poročila. Že naslednji mesec sta imigrirala v Avstralijo. Najprej sta prišla v Bonegillo, kjer sta ostala dva meseca, nato pa v Adelaido. Tu je Jože takoj dobil delo. Bil je priden delavec in ob pomoči zveste in izredno delavne žene Štefke sta pred tridesetimi leti odprla svojo tovarno B:S:J: Engenering. Tu je z ženo Štefko in sestro Berto preživel večji del svojega življenja. Bil je izredno napreden, saj je iz Nemčije uvozil stroje za struženje železa in je bil v Južni Avstraliji edini s tako modernim strojem. Žal pa so mu ravno stroji, ob katerih je tako užival, prerežali nit življenja. Ko je v sredo, 16. junija, v poznih urah hotel popraviti stroj, ki je bil v pogonu, ga je ta zgrabil in tako hudo polomil in porezal da je čez dva tedna umrl. Rožni venec je bil v petek zvečer v naši cerkvi, naslednji dan pa maša zadušnica. Potem smo ga pospremili na pokopališče Centennial Pk. Kako priljubljen je bil pokojni Jože je dokazalo veliko število ljudi pri pogrebni maši, ki so se hoteli zadnjič pozdraviti s

svojim prijateljem in delodajalcem.

Naj počiva v miru božjem. Ženi Štefki, ki je izgubila svojega zvestega sopotnika skozi štirideset let in sestri Berti za izgubo brata, ki ga je imela neizmerno rada ter ostalim sorodnikom v Sloveniji izrekamo iskreno sožalje!

p. Janez

SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT
PRAZNUJMO!
1974 25 1999
LET'S CELEBRATE!
SLOVENIAN YOUTH CONCERT

Slovenska verska središča v Avstraliji organizirajo petindvajseti mladinski koncert, ki bo 2. oktobra 1999 na Slovenskem društvu Planica v Melbournu. Starši in stari starši, opogumite svoje otroke in vnuke in jih navdušite za sodelovanje.

Srebrni jubilej naj bo tudi priložnost, da se ozremo na prehojeno pot in jo skupaj počastimo.

Pridite in praznujte z nami!

Prijavnice so na voljo v vseh verskih središčih.

OGRIZEK SOLICITORS

- CONVEYANCING
- WILLS
- PROBATE & DECEASED ESTATES
- ASSOCIATIONS & CLUB LAW

*YOUR FIRST 15 MINUTE CONSULTATION IS
FREE OF CHARGE*

MICK OGRIZEK, MA, LLB (HONS)
LEGAL PRACTITIONER

TELEPHONE (03) 9748 3650
MOBILE 0418 326170
FAX (03) 9748 3619
EMAIL MOG@NETSPACE.NET.AU

POSTAL ADDRESS:
P.O. Box 175, WORLD TRADE CENTRE VIC 3005

MARIO JURCIC

Builder - Lic. No. 15968

Member Master Builders' Association

• HOMES • EXTENSIONS
SPECIALISING IN ALL CONCRETE WORK
CONCRETE POOLS, LANDSCAPING
AND PAVERS

PHONE: 9402 0584
MOB: 0417 403 427

PO Box 384
Frenchs Forest 1640

TOBIN BROTHERS

a better way

Viktorijskim Slovencem na uslugu v casu zalovanja

Head Office:

NORTH MELBOURNE	189 Boundary Road	9328 3999
BERWICK	9796 2866	NOBLE PARK 9558 4999
BRIGHTON	9596 2253	PAKENHAM (03) 5940 1277
CRANBOURNE	(03) 3996 7211	RINGWOOD 9870 8011
DONCASTER	9840 1155	ST ALBANS 9364 0099
EAST BURWOOD	9886 1600	SUNSHINE 9364 8711
ESSENDON	9331 1800	WERRIBEE 9748 7900
FRANKSTON	9775 5022	
GLENROY	9306 7211	<i>Frances Tobin & Associates</i>
MALVERN	9576 0433	EAST BURWOOD 9802 9888
MOORABBIN	9532 2211	BRIGHTON 9596 8144

Member AFDA

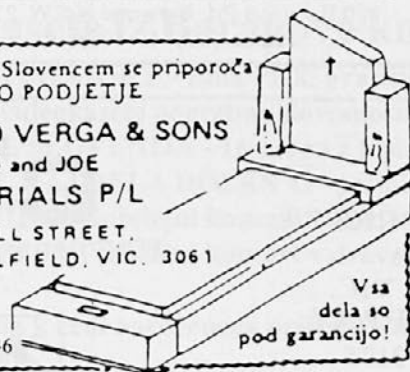
TBI 100

Melbournskim Slovencem se priporoca
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
359 1179
A.H.: 9470 4046

Vsa
dela so
pod garancijo!

Are your dentures more
comfortable in a glass...? If so,
for a *free consultation* contact
STAN KRNEL
DENTAL TECHNICIAN
specialising in dentures
and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v
kozarcu...? Če ne, za *prvo*
brezplačno posvetovanje,
z zaupanjem pokličite:
STANKO KRNEL
ZOBNI TEHNIK
specialist za umetno zobovje
in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!

Naročite se tudi vi.

Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00

Naslov: Glas Slovenije

P. O. Box 559, Round Corner Dural, NSW 2158

Viktorijskim rojakom se priporočamo za razna obnovitvena dela na grobovih in tudi nove spomenike na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street, Craigieburn VIC. 3064

Telephone: 9305 7772

Mobile: 0412 448 064, 018 531 927

Facsimile: 9305 7369

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick, 3056 VIC.

Telephone: 9387 8488

GOJAKS MEATS & SMALLGOODS

Rojakom
v Sydneyu

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02)747 4028

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

MASTER BODY WORKS P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 9793 1477

Fax: 9793 1450

COLONIAL MUTUAL

- *MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS
- *PRESTIGE CAR SPECIALISTS
- *ALL MAKES AND MODELS
CAR-O-LINER-MEASURING SYSTEM
- *INSURANCE WORK
- *3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 9560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

Novo in staro branje iz Baragove knjižnice

NOVO! MODERNI ANGLEŠKO-SLOVENSKI IN SLOVENSKO-ANGLEŠKI SLOVAR V ŽEPNI IZVEDBI S TRDIMI PLATNICAMI. Cena je 80 dolarjev.

NOVO! MOLITVENIK, zelo majhen, trde platnice, v rdeči ali črni barvi. Cena je 10 dolarjev.

NOVO! SLOVENIA v angleščini - spet je na voljo razkošna knjiga o Sloveniji, polna lepih fotografij. Pohitite, saj knjig ni veliko. Cena je 60 dolarjev.

Draga Gelt, Magda Pišotek, Marija Penca: UČIMO SE SLOVENSKO – LET'S LEARN SLOVENIAN, I., II. in III. del. Prilagojeni učbeniki za učenje slovenščine v Avstraliji.

Slikanice za najmlajše, ki pripomorejo k učenju slovenščine:

MOJ PRVI SLIKOVNI BESEDNJAK, cena je 25 dolarjev.

MINKA GRE SPAT, cena je 30 dolarjev.

PIKJEV ČAROBNI BOŽIČ, cena je 30 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE – MOLITVENIK ZA STAREJŠE – primeren za vse, ki že slabše vidijo, saj so črke veliko večje kot običajno. Cena je 20 dolarjev.

Ivan Kobal: MEN WHO BUILT THE SNOWY (MEN WITHOUT WOMEN), cena knjige je 9 dolarjev.

Ivan Žigon: ŽIVLJENJSKI IZZIVI, spomini, članki, pesmi pod velikim vozom in južnim križem. Cena je 10 dolarjev.

Videokasete iz Baragove knjižnice

IN LOVING MEMORY - Ema Pivk, Frančiškanka Brezmadežnega spočetja, 15. 6. 1915 – 5. 2. 1999. Cena videokasete pogrebne slovesnosti je 25 dolarjev.

ANSAMBEL SLOVENIJA - 16 pesmi z lepimi posnetki slovenske narave. \$25.-

BOŠ VIDEL KAJ DELA DOLEN'Č - pesmi Lojzeta Slaka in šaljivi skeči. \$25.

ŠTAJERSKIH 7 - Jubilejni koncert 10 let, v živo. Cena je 25 dolarjev.

BOŽIČNE PESMI (božični koncert v draveljski cerkvi v Ljubljani), 25 dolarjev.

Prosimo, da k ceni naročenega prištejete tudi poštnino.

Dom počitka matere Romane
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

Mother Romana Home
Slovenian Hostel for the Aged
Phone and fax: 03-9853-1054

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki za daljši ali krajši čas nudi domače okolje ter postrežbo ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Osnovna cena je 85 % od pokojnine.

Če ste sami že razmišljali o selitvi v dom, poznate koga, ki bi nas potreboval ali ste samo radovedni, kakšni so pogoji za sprejem, pokličite upravnika po telefonu, ali pa se v domu oglasite osebno. Z veseljem Vam bomo odgovorili na vsa vprašanja.

1999

GROUPS FOR SLOVENIA

departing from Adelaide, Brisbane, Canberra,
Melbourne & Sydney

SPECIAL AIRFARES FROM \$1540

Book now for the following dates:

9/8/99; 18/9/99; 2/10/99; 15/11/99; 29/11/99

We are now sole agents in Australia for the **ABC Car Rental**
Company in Slovenia.

Please contact us for very economical rates.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1999

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanja!
PRIDEMO TUDI NA DOMI

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**